

I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2017/2401 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 12. prosinca 2017.

o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon proslijeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Sekuritizacije su važan sastavni dio dobrog funkcioniranja financijskih tržišta u mjeri u kojoj pridonose diversifikaciji izvora financiranja i izvora diversifikacije rizika kreditnih institucija i investicijskih društava („institucije”) te oslobađanju regulatornog kapitala koji se može preraspodijeliti za potporu daljnjem kreditiranju, posebno izvora financiranja realnog gospodarstva. Nadalje, sekuritizacijama se institucijama i ostalim sudionicima na tržištu pružaju dodatne mogućnosti ulaganja, čime se omogućuje diversifikacija portfelja i olakšava priljev izvora financiranja prema poduzećima i pojedincima u državama članicama i prekogranično diljem Unije. Te bi koristi, međutim, trebalo ponderirati u odnosu na njihove potencijalne troškove i rizike, uključujući njihov učinak na financijsku stabilnost. Kao što se pokazalo tijekom prve faze financijske krize koja je započela u ljetu 2007., loše prakse na sekuritizacijskim tržištima znatno su ugrozile integritet financijskog sustava, i to zbog prekomjerne financijske poluge, netransparentnih i složenih struktura zbog kojih je određivanje cijena postalo problematično, mehaničkog oslanjanja na eksterne rejting-sustave odnosno nepodudarnosti između interesa ulagatelja i inicijatora („rizici agencije”).
- (2) Posljednjih godina obujam izdavanja sekuritizacija u Uniji zadržao se ispod svoje najviše razine u pretkriznom razdoblju, za što postoji više razloga, uključujući i stigmatu koju takve transakcije nose. Kako bi se spriječilo ponovno pojavljivanje okolnosti zbog kojih je financijska kriza i nastala, oporavak sekuritizacijskih tržišta trebao bi se temeljiti na dobrim i razboritim tržišnim praksama. U tom cilju Uredbom (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾ određuju se temeljni elementi općeg sekuritizacijskog okvira, s kriterijima za utvrđivanje jednostavnih, transparentnih i standardiziranih („STS”) sekuritizacija i sustavom nadzora za praćenje pravilne primjene tih kriterija od strane inicijatora, sponzora, izdavatelja i institucionalnih ulagatelja. Nadalje, tom uredbom predviđen je niz zajedničkih zahtjeva u pogledu zadržavanja rizika, dubinske analize i objavljivanja podataka za sve sektore financijskih usluga.

⁽¹⁾ SL C 219, 17.6.2016., str. 2.⁽²⁾ SL C 82, 3.3.2016., str. 1.⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 26. listopada 2017. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 20. studenoga 2017.⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi europskog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (SL L 347, 28.12.2017., str. 35.).

- (3) U skladu s ciljevima Uredbe (EU) 2017/2402, regulatorne kapitalne zahtjeve utvrđene u Uredbi (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i vijeća⁽¹⁾ za institucije koje su inicijatori, sponzori ili ulagatelji sekuritizacija trebalo bi izmijeniti kako bi se na odgovarajući način odrazile specifične značajke STS sekuritizacija, ako te sekuritizacije ispunjavaju i dodatne zahtjeve utvrđene u ovoj Uredbi, i kako bi se riješili nedostaci koji su postali očiti tijekom financijske krize, osobito mehaničko oslanjanje na eksterne rejting-sustave, pretjerano niski ponderi rizika za sekuritizacijske tranše s visokim rejtingom i, s druge strane, pretjerano visoki ponderi rizika za tranše s niskim rejtingom te nedostatna osjetljivost na rizik. Bazelski odbor za nadzor banaka („BCBS”) 11. prosinca 2014. objavio je svoje „Revizije sekuritizacijskog okvira” („revidirani bazelski okvir”) u kojima su iznesene razne promjene regulatornih kapitalnih standarda za sekuritizacije kako bi se riješili ti specifični nedostaci. BCBS je 11. srpnja 2016. objavio ažurirani standard za tretman regulatornog kapitala sekuritiziranih izloženosti koji uključuje tretman regulatornog kapitala za „jednostavne, transparentne i usporedive” sekuritizacije. Tim se standardom mijenja revidirani bazelski okvir. U izmjenama Uredbe (EU) br. 575/2013 trebale bi se uzeti u obzir odredbe revidiranog bazelskog okvira kako je on izmijenjen.
- (4) Na kapitalne zahtjeve za pozicije u sekuritizaciji na temelju Uredbe (EU) br. 575/2013 za sve bi se institucije trebale primjenjivati iste metode izračuna. Kao prvo i kako bi uklonila svaki oblik mehaničkog oslanjanja na eksterne rejting-sustave, institucija bi trebala primjenjivati vlastiti izračun regulatornih kapitalnih zahtjeva ako ima odobrenje za primjenu pristupa zasnovanog na internim rejting-sustavima („pristup IRB”) u odnosu na izloženosti koje su iste vrste kao odnosne izloženosti te sekuritizacije te ako može izračunati regulatorne kapitalne zahtjeve u odnosu na odnosne izloženosti kao da one nisu bile sekuritizirane („K_{IRB}”), u svakom slučaju podložno nekim unaprijed definiranim ulaznim podacima (IRB pristup sekuritizaciji - „SEC-IRBA”). Institucijama koje nisu u mogućnosti primjenjivati pristup SEC-IRBA u odnosu na svoje pozicije u određenoj sekuritizaciji trebao bi biti na raspolaganju standardizirani pristup sekuritizaciji („SEC-SA”). SEC-SA trebao bi se temeljiti na formuli koja kao ulazne podatke upotrebljava kapitalne zahtjeve koji bi se, na temelju standardiziranog pristupa kreditnom riziku, izračunali za odnosne izloženosti kao da one nisu bile sekuritizirane („K_{SA}”). Ako prva dva pristupa nisu dostupna, institucije bi trebale moći primijeniti pristup sekuritizaciji zasnovan na eksternim rejting sustavima (SEC-ERBA). U okviru pristupa SEC-ERBA, sekuritizacijskim tranšama trebali bi se dodijeliti kapitalni zahtjevi na temelju njihova eksternog rejtinga. Institucije bi, međutim, trebale uvijek primjenjivati SEC-ERBA-u kao alternativni pristup ako SEC-IRBA nije primjenjiv za tranše s niskim rejtingom i za neke tranše sa srednjim rejtingom STS sekuritizacija koje su utvrđene odgovarajućim parametrima. Za sekuritizacije koje nisu obuhvaćene kategorijom STS, primjenu pristupa SEC-SA nakon SEC-IRBA-a trebalo bi dodatno ograničiti. Nadalje, nadležna tijela trebala bi moći zabraniti primjenu pristupa SEC-SA ako njime nije moguće na odgovarajući način otkloniti rizike koje sekuritizacija predstavlja za mogućnost sanacije institucije ili financijsku stabilnost. Institucijama bi trebalo dozvoliti da, nakon obavijesti nadležnom tijelu, primjenjuju pristup SEC-ERBA u pogledu svih svojih sekuritizacija s rejtingom ako ne mogu primijeniti pristup SEC-IRBA.
- (5) Rizici agencije i modela češći su kod sekuritizacija nego kod druge financijske imovine i uzrokuju određenu razinu nesigurnosti u izračunu kapitalnih zahtjeva za sekuritizacije, čak i nakon što se u obzir uzmu svi odgovarajući činitelji rizika. Kako bi se ti rizici primjereno obuhvatili, Uredbu (EU) br. 575/2013 trebalo bi izmijeniti da bi se za sve sekuritizacijske pozicije utvrdila donja granica pondera rizika od najmanje 15 %. Resekuritizacije, međutim, podrazumijevaju veću složenost i rizičnost te su u skladu s tim u okviru [Uredbe (EU) 2017/2402 dopušteni samo određeni oblici resekuritizacije. Osim toga, na pozicije u resekuritizacijama trebao bi se primjenjivati konzervativniji izračun kapitalnih zahtjeva i donja granica pondera rizika od 100 %.
- (6) Od institucije se ne bi smjelo zahtijevati da primjenjuje viši ponder rizika na nadređenu poziciju od onoga koji bi se primjenjivao da odnosne izloženosti drže izravno, čime se odražava korist od kreditnog poboljšanja koju podređene tranše donose nadređenim pozicijama u sekuritizacijskoj strukturi. Stoga bi se Uredbom (EU) br. 575/2013 trebao omogućiti pristup odnosnih izloženosti na temelju kojeg bi se nadređenoj sekuritizacijskoj poziciji trebao dodijeliti maksimalni ponder rizika koji je jednak prosječnom ponderu rizika ponderiranom izloženosti primjenjivom na odnosne izloženosti, a takav pristup trebao bi biti na raspolaganju bez obzira na to ima li relevantna pozicija svoj rejting ili ne i bez obzira na pristup koji se primjenjuje na odnosni skup (standardizirani pristup ili pristup IRB), podložno određenim uvjetima.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

- (7) U trenutačnom je okviru ukupna gornja granica u smislu iznosa izloženosti ponderiranih rizikom na raspolaganju institucijama koje mogu izračunati kapitalne zahtjeve za odnosne izloženosti u skladu s pristupom IRB kao da te izloženosti nisu bile sekuritizirane (K_{IRB}). U mjeri u kojoj se sekuritizacijskim postupkom smanjuje rizik povezan s odnosnim izloženostima, ta bi gornja granica trebala biti na raspolaganju svim institucijama inicijatorima i sponzorima, bez obzira na pristup koji primjenjuju za izračun regulatornih kapitalnih zahtjeva za pozicije u sekuritizaciji.
- (8) Kao što je europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) („EBA”) osnovano Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ istaknulo u svojem izvješću o kvalificiranim sekuritizacijama iz srpnja 2015., empirijski dokazi o neispunjavanju obveza i gubitcima pokazuju da su tijekom financijske krize STS sekuritizacije imale bolje rezultate od ostalih sekuritizacija, zahvaljujući primjeni jednostavnih i transparentnih struktura i čvrstih praksi provedbe za STS sekuritizacije, što rezultira nižim kreditnim i operativnim rizicima te nižim rizicima agencije. Stoga je Uredbu (EU) br. 575/2013 primjereno izmijeniti kako bi se omogućila kalibracija za STS sekuritizacije koja je primjereno osjetljiva na rizik, pod uvjetom da one ispunjavaju i dodatne zahtjeve za umanjivanje rizika, na način koji je EBA preporučila u tom izvješću, što osobito uključuje nižu donju granicu pondera rizika od 10 % za nadređene pozicije.
- (9) Niže kapitalne zahtjeve koji se primjenjuju na STS sekuritizacije trebalo bi ograničiti na sekuritizacije u kojima se vlasništvo nad odnosnim izloženostima prenosi na sekuritizacijski subjekt posebne namjene odnosno „SSPN” („tradicionalne sekuritizacije”). Međutim, institucije koje zadržavaju nadređene pozicije u sintetskim sekuritizacijama osigurane odnosnim skupom kredita malim i srednjim poduzećima („MSP”) trebale bi također imati mogućnost na te pozicije primjenjivati niže kapitalne zahtjeve koji su na raspolaganju za STS sekuritizacije ako se smatra da su te transakcije visoke kvalitete u skladu s određenim strogim kriterijima, među ostalim i za prihvatljive ulagatelje. Osobito bi takva podgrupa sintetskih sekuritizacija trebala ostvarivati korist od jamstva ili protujamstva središnje vlasti ili središnje banke države članice ili razvojnog subjekta, ili institucionalnog ulagatelja pod uvjetom da su jamstvo ili protujamstvo koje su pružili potpuno osigurani gotovinskim plogom kod institucija inicijatora. Povlaštenim tretmanom regulatornog kapitala za STS sekuritizacije koji bi bio na raspolaganju za te transakcije na temelju Uredbe (EU) br. 575/2013 ne dovodi se u pitanje usklađenost s okvirom Unije za državne potpore, kako je određen u Direktivi 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.
- (10) Kako bi se harmonizirala nadzorna praksa širom Unije, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), uzimajući u obzir izvješće EBA-e, u vezi s detaljnijim utvrđivanjem uvjeta za prijenos kreditnog rizika na treće strane, pojma razmjernog prijenosa kreditnog rizika na treće strane te zahtjeva u pogledu procjene sekuritizacijskih transakcija koju provode nadležna tijela, u vezi s tradicionalnim i sintetskim sekuritizacijama. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ⁽³⁾. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (11) Tehničkim standardima u pogledu financijskih usluga trebalo bi osigurati primjerenu zaštitu ulagatelja i potrošača u Uniji. Bilo bi učinkovito i primjereno EBA-i, kao tijelu s visoko specijaliziranim stručnim znanjem, povjeriti izradu nacрта regulatornih tehničkih standarda koji ne uključuju donošenje političkih odluka, kao i njihovu dostavu Komisiji.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

⁽²⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

⁽³⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

- (12) Komisija bi trebala biti ovlaštena donijeti regulatorne tehničke standarde koje izradi EBA u pogledu toga što sačinjava primjereno konzervativne metode za mjerenje iznosa neiskorištenog dijela gotovinskih predujmova u kontekstu izračunavanja vrijednosti izloženosti sekuritizacije te u pogledu detaljnijeg utvrđivanja uvjeta za dopuštanje institucijama da izračunaju vrijednost K_{IRB} za skup odnosnih izloženosti sekuritizacije kao u slučaju otkupljenih potraživanja. Komisija bi trebala donijeti te nacрте regulatornih tehničkih standarda putem delegiranih akata na temelju članka 290. UFEU-a i u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.
- (13) U ostatak regulatornih kapitalnih zahtjeva za sekuritizacije utvrđenih u Uredbi (EU) br. 575/2013 trebalo bi unijeti samo posljedične izmjene, u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se u obzir uzela nova hijerarhija pristupâ i posebne odredbe za STS sekuritizacije. Osobito bi se trebale i dalje primjenjivati odredbe povezane s priznavanjem prijenosa značajnog rizika i zahtjevima za vanjske kreditne procjene, u osnovi pod istim uvjetima kao i dosad. Međutim, peti dio Uredbe (EU) br. 575/2013 trebalo bi u cijelosti izbrisati, uz izuzetak zahtjeva za držanje dodatnih pondera rizika koji bi se trebali nametnuti institucijama za koje se ustanovi da su prekršile odredbe poglavlja 2. Uredbe (EU) 2017/2402 .
- (14) Primjereno je da se izmjene Uredbe (EU) br. 575/2013 predviđene u ovoj Uredbi primjenjuju na sve sekuritizacijske pozicije koje neka institucija drži. Međutim, kako bi se što je više moguće smanjili prijelazni troškovi te kako bi se omogućio nesmetan prijelaz na novi okvir, institucije bi trebale do 31. prosinca 2019. nastaviti primjenjivati prethodni okvir, odnosno relevantne odredbe Uredbe (EU) br. 575/2013 koje su se primjenjivale prije datuma početka primjene ove Uredbe, na sve neotplaćene sekuritizacijske pozicije koje drže na dan početka primjene ove Uredbe,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Izmjena Uredbe (EU) br. 575/2013

Uredba (EU) br. 575/2013 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 4. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) Točke 13. i 14. zamjenjuju se sljedećim:

„13. ‚inicijator‘ znači inicijator kako je definiran u članku 2. točki 3. Uredbe (EU) 2017/2402 (*);

14. ‚sponzor‘ znači sponzor kako je definiran u članku 2. točki 5. Uredbe (EU) 2017/2402;

(*) Uredba (EU) 2017/2402 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2017. o utvrđivanju općeg okvira za sekuritizaciju i o uspostavi europskog okvira za jednostavnu, transparentnu i standardiziranu sekuritizaciju te o izmjeni direktiva 2009/65/EZ, 2009/138/EZ i 2011/61/EU te uređaba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 648/2012 (SL L 347, 28.12.2017., str. 35.);

(b) umeće se sljedeća točka:

„14.a ‚izvorni zajmodavac‘ znači izvorni zajmodavac kako je definiran u članku 2. točki 20. Uredbe (EU) 2017/2402”;

(c) Točke 61., 62. i 63. zamjenjuju se sljedećim:

„61. ‚sekuritizacija‘ znači sekuritizacija kako je definirana u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) 2017/2402;

62. ‚sekuritizacijska pozicija‘ znači sekuritizacijska pozicija kako je definirana u članku 2. točki 19. Uredbe (EU) 2017/2402;

63. ‚resekuritizacija‘ znači resekuritizacija kako je definirana u članku 2. točki 4. Uredbe (EU) 2017/2402;”;

(d) Točke 66. i 67. zamjenjuju se sljedećim:

„66. ‚sekuritizacijski subjekt posebne namjene‘ ili ‚SSPN‘ znači sekuritizacijski subjekt posebne namjene ili SSPN kako je definiran u članku 2. točki 2. Uredbe (EU) 2017/2402;

67. ‚tranša‘ znači tranša kako je definirana u članku 2. točki 6. Uredbe (EU) 2017/2402;”;

(e) Dodaje se sljedeća točka:

„129. ‚serviser‘ znači serviser kako je definiran u članku 2. točki 13. Uredbe (EU) 2017/2402”.

2. U članku 36. stavku 1. točki (k) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. sekuritizacijske pozicije u skladu s člankom 244. stavkom 1. točkom (b), člankom 245. stavkom 1. točkom (b) i člankom 253.”;

3. članak 109. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 109.

Tretman sekuritizacijskih pozicija

Institucije izračunavaju iznos izloženosti ponderiran rizikom za poziciju koju drže u sekuritizaciji u skladu s poglavljem 5.”.

4. U članku 134. stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Ako institucija pruža kreditnu zaštitu za određeni broj izloženosti podložno uvjetu da n-ti nastanak statusa neispunjavanja obveza u skupu izloženosti predstavlja osnovu za plaćanje i da taj kreditni događaj dovodi do otkazivanja ugovora, rizikom ponderirani iznos izloženosti izračunava se tako da se zbroje ponderi rizika za izloženosti uključene u košaricu, isključujući izloženosti n–1, do najviše 1 250 % te se pomnože s nominalnim iznosom zaštite koja proistječe iz kreditne izvedenice. Izloženosti n–1 koje se isključuju iz navedenog zbroja jesu one od kojih svaka rezultira nižim rizikom ponderiranim iznosom izloženosti nego što je rizikom ponderirani iznos izloženosti bilo koje druge izloženosti uključene u zbroj.”.

5. U članku 142. stavku 1. točka 8. briše se.

6. U članku 153. stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Kod otkupljenih potraživanja od trgovačkih društva, povratni diskonti kupovne cijene, kolaterali ili djelomična jamstva kojima se osigurava zaštita od prvoga gubitka zbog neispunjavanja obveza, gubitka s osnove razrjeđivanja ili oba ta gubitka mogu se tretirati kao zaštita od prvoga gubitka kupca potraživanja ili korisnika kolaterala ili djelomičnog jamstva, u skladu s poglavljem 5. odjeljkom 3 pododjeljcima 2. i 3. Prodavatelj koji omogućava povratni diskont kupovne cijene i pružatelj kolaterala ili djelomičnih jamstava tretira navedene kao izloženost poziciji prvog gubitka, u skladu s poglavljem 5. odjeljkom 3 pododjeljcima 2. i 3.

8. Ako institucija pruža kreditnu zaštitu za određeni broj izloženosti podložno uvjetu da n-ti nastanak statusa neispunjavanja obveza u skupu izloženosti predstavlja osnovu za plaćanje i da taj kreditni događaj dovodi do otkazivanja ugovora, rizikom ponderirani iznos izloženosti izračunava se tako da se zbroje ponderi rizika za izloženosti uključene u košaricu, isključujući izloženosti n–1, pri čemu zbroj iznosa očekivanog gubitka pomnožen s 12,5 i iznosom izloženosti ponderiran rizikom ne smije premašivati nominalni iznos zaštite koja proistječe iz kreditne izvedenice pomnožen s 12,5. Izloženosti n–1 koje se isključuju iz navedenog zbroja jesu one od kojih svaka rezultira nižim rizikom ponderiranim iznosom izloženosti nego što je rizikom ponderirani iznos izloženosti bilo koje druge izloženosti uključene u zbroj. Ponder rizika od 1 250 % promjenjuje se na pozicije u košarici za koje institucija ne može odrediti ponder rizika prema pristupu IRB.”.

7. U članku 154. stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Kod otkupljenih potraživanja od stanovništva, povratni diskonti kupovne cijene, kolaterali ili djelomična jamstva kojima se osigurava zaštita od prvoga gubitka zbog neispunjavanja obveza, gubitka s osnove razrjeđivanja ili oba ta gubitka mogu se tretirati kao zaštita od prvoga gubitka kupca potraživanja ili korisnika kolaterala ili djelomičnog jamstva, u skladu s poglavljem 5. odjeljkom 3. pododjeljcima 2. i 3. Prodavatelj koji omogućava povratni diskont kupovne cijene i pružatelj kolaterala ili djelomičnih jamstava tretira navedene kao izloženost poziciji prvog gubitka, u skladu s poglavljem 5. odjeljkom 3. pododjeljcima 2. i 3.”

8. U članku 197. stavku 1. točka (h) zamjenjuje se sljedećim:

„(h) sekuritizacijske pozicije koje nisu resekuritizacijske pozicije i na koje se primjenjuje ponder rizika od 100 % ili niži u skladu s člancima od 261. do 264.;”.

9. U trećem dijelu glavi II. poglavlje 5. zamjenjuje se sljedećim:

„POGLAVLJE 5.

Sekuritizacija

Odjeljak 1.

Definicije i kriteriji za jednostavne, transparentne i standardizirane sekuritizacije

Članak 242.

Definicije

Za potrebe ovog poglavlja primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „opcija kupnje s ugrađenim otkupom” znači ugovorna mogućnost na temelju koje inicijator ima pravo kupiti sekuritizacijske pozicije prije nego što su otplaćene sve sekuritizirane izloženosti, i to otkupom odnosnih izloženosti koje su preostale u skupu u slučaju tradicionalnih sekuritizacija ili ukidanjem kreditne zaštite u slučaju sintetskih sekuritizacija, u oba slučaja kada iznos neotplaćenih odnosnih izloženosti padne na određenu unaprijed utvrđenu razinu ili ispod nje;
2. „samo kamatni strip za poboljšanje kredita” znači bilančna imovina koja predstavlja vrednovanje novčanih tokova povezanih s budućim maržnim prihodom te je podređena tranša u sekuritizaciji;
3. „likvidnosna linija” znači likvidnosna linija kako je definirana u članku 2. točki 14. Uredbe (EU) 2017/2402 ;
4. „pozicija bez rejtinga” znači sekuritizacijska pozicija koja nema prihvatljivu kreditnu procjenu u skladu s odjeljkom 4.;
5. „pozicija s rejtingom” znači sekuritizacijska pozicija koja ima prihvatljivu kreditnu procjenu u skladu s odjeljkom 4.;
6. „nadređena sekuritizacijska pozicija” znači pozicija osigurana pravom prvenstva u potraživanjima na cjelokupne odnosne izloženosti, pri čemu se ne uzimaju u obzir dospjeli iznosi proizašli iz ugovora o kamatnim ili valutnim izvedenicama, naknade ili druga slična plaćanja, neovisno o razlikama u dospeljima u odnosu na jednu ili više drugih nadređenih tranši s kojima ta pozicija dijeli gubitke na proporcionalnoj osnovi;
7. „IRB skup” znači skup odnosnih izloženosti vrste za koju institucija ima odobrenje za primjenu pristupa IRB te može izračunati iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu s poglavljem 3. za sve te izloženosti;
8. „mješoviti skup” znači skup odnosnih izloženosti vrste za koju institucija ima odobrenje za primjenu pristupa IRB te može izračunati iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu s poglavljem 3. za neke, ali ne sve, izloženosti;
9. „pretjerana kolateralizacija” znači bilo koji oblik kreditnog poboljšanja na temelju kojeg su odnosne izloženosti dane u vrijednosti koja je veća od vrijednosti sekuritizacijskih pozicija;
10. „jednostavna, transparentna i standardizirana sekuritizacija” ili „STS sekuritizacija” znači sekuritizacija koja ispunjava zahtjeve iz članka 18. Uredbe (EU) 2017/2402;
11. „program komercijalnih zapisa osiguranih imovinom” ili „program ABCP” znači program komercijalnih zapisa osiguranih imovinom ili ABCP program kako je definiran u članku 2. točki 7. Uredbe (EU) 2017/2402;
12. „transakcija komercijalnim zapisima osiguranim imovinom” ili „transakcija ABCP” znači transakcija komercijalnim zapisima osiguranim imovinom ili transakcija ABCP kako je definirana u članku 2. točki 8. Uredbe (EU) 2017/2402;
13. „tradicionalna sekuritizacija” znači tradicionalna sekuritizacija kako je definirana u članku 2. točki 9. Uredbe (EU) 2017/2402;

14. „sintetska sekuritizacija” znači sintetska sekuritizacija kako je definirana u članku 2. točki 10. Uredbe (EU) 2017/2402;
15. „obnovljiva izloženost” znači obnovljiva izloženost kako je definirana u članku 2. točki 15. Uredbe (EU) 2017/2402;
16. „odredba o prijevremenoj isplati” znači odredba o prijevremenoj isplati kako je definirana u članku 2. točki 17. Uredbe (EU) 2017/2402;
17. „tranša prvog gubitka” znači tranša prvog gubitka kako je definirana u članku 2. točki 18. Uredbe (EU) 2017/2402;
18. „mezaninska sekuritizacijska pozicija” znači pozicija u sekuritizaciji koja je podređena u odnosu na nadređenu sekuritizacijsku poziciju, a nadređena u odnosu na tranšu prvog gubitka te na koju se primjenjuje ponder rizika niži od 1 250 %, a viši od 25 %, u skladu s odjeljkom 3 pododjeljcima 2. i 3.
19. „razvojni subjekt” znači svako društvo ili subjekt koji su osnovali središnja, regionalna ili lokalna uprava države članice, koji odobrava promotivne kredite ili odobrava razvojna jamstva, čiji primarni cilj nije ostvarivanje dobiti ili povećanje tržišnog udjela, već promicanje ciljeva javnih politika te vlade, pod uvjetom da, sukladno pravilima o državnim potporama, ta država ima obvezu štititi ekonomsku osnovu društva ili subjekta i štititi njegovo redovno poslovanje tijekom njegova životnog vijeka, ili da za najmanje 90 % njegova početnog kapitala ili izvora financiranja ili promotivnog kredita koji odobrava izravno ili neizravno jamči središnja, regionalna ili lokalna uprava države članice.

Članak 243.

Kriteriji za STS sekuritizacije koje ispunjuju uvjete za različit tretman kapitala

1. Na pozicije u programu ABCP ili transakcijama ABCP koje se priznaju kao pozicije u STS sekuritizaciji može se primjenjivati tretman utvrđen u člancima 260., 262. i 264. ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) odnosne izloženosti, u trenutku uključivanja u program ABCP, prema saznanjima inicijatora ili izvornog zajmodavca, ispunjavaju uvjete da im se, na temelju standardiziranog pristupa i uzimajući u obzir sva prihvatljiva smanjenja kreditnog rizika, dodijeli ponder rizika koji iznosi 75 % ili manje, na osnovi pojedinačne izloženosti u slučaju izloženosti koja je izloženost prema stanovništvu odnosno 100 % za sve druge izloženosti; i
 - (b) ukupna vrijednost izloženosti svih izloženosti prema jednom dužniku na razini programa ABCP ne premašuje 2 % ukupne vrijednosti izloženosti svih izloženosti u okviru programa ABCP u trenutku kada su izloženosti dodane u program ABCP. Za potrebe ovog izračuna krediti ili najmovi grupi povezanih osoba, prema saznanjima sponzora, smatraju se izloženostima prema jednom dužniku.

U slučaju potraživanja od kupaca, prvi podstavak točka (b) ne primjenjuje se ako je kreditni rizik tih potraživanja od kupaca potpuno pokriven prihvatljivom kreditnom zaštitom u skladu s poglavljem 4., pod uvjetom da je pružatelj zaštite u tom slučaju institucija, društvo za osiguranje ili društvo za reosiguranje. Za potrebe ovog podstavka, samo udio potraživanja od kupaca koji preostaje nakon što se u obzir uzme učinak bilo kojeg diskonta kupovne cijene i prekomjerne kolateralizacije upotrebljava se kako bi se utvrdilo jesu li ta potraživanja potpuno pokrivena i jesu li u skladu s limitom koncentracije.

U slučaju sekuritiziranih preostalih vrijednosti najma ne primjenjuje se prvi podstavak točka (b) ako te vrijednosti nisu izložene riziku refinanciranja ili kasnije prodaje zbog pravno izvršive obveze treće strane, prihvatljive u okviru članka 201. stavka 1., da otkupi ili refinancira izloženost prethodno utvrđenim iznosom.

Odstupajući od točke (a) prvi podstavak prema kojoj institucija primjenjuje članak 248. stavak 3. ili je dobila odobrenje za primjenu pristupa interne procjene u skladu s člankom 265., ponder rizika koji bi institucija dodijelila likvidnosnoj liniji koji u potpunosti pokriva ABCP izdan u okviru programa iznosi 100 % ili manje.

2. Na pozicije u sekuritizaciji, osim programa ABCP ili transakcija ABCP, koje se priznaju kao pozicije u STS sekuritizaciji može se primjenjivati tretman utvrđen u člancima 260., 262. i 264. ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) u trenutku uključivanja u sekuritizaciju ukupna vrijednost izloženosti svih izloženosti prema jednom dužniku u skupu ne premašuje 2 % vrijednosti izloženosti ukupnih neotplaćenih vrijednosti izloženosti skupa odnosnih izloženosti. Za potrebe ovog izračuna krediti ili najmovi grupi povezanih osoba smatraju se izloženostima prema jednom dužniku.

U slučaju sekuritiziranih preostalih vrijednosti najma ne primjenjuje se prvi podstavak ove točke ako te vrijednosti nisu izložene riziku refinanciranja ili kasnije prodaje zbog pravno izvršive obveze treće strane, prihvatljive u okviru članka 201. stavka 1., da otkupi ili refinancira izloženost prethodno utvrđenim iznosom;

- (b) odnosne izloženosti u trenutku njihova uključivanja u sekuritizaciju ispunjavaju uvjete da im se, na temelju standardiziranog pristupa i uzimajući u obzir sva prihvatljiva smanjenja kreditnog rizika, dodjeli ponder rizika jednak ili manji od:
 - i. 40 % na osnovi prosjeka ponderiranog vrijednošću izloženosti, za portfelj u kojem su izloženosti krediti osigurani stambenim hipotekama ili stambeni krediti za koje se u cijelosti jamči kako je navedeno u članku 129. stavku 1. točki (e);
 - ii. 50 % na osnovi pojedinačne izloženosti ako je izloženost kredit osiguran hipotekom na poslovnu nekretninu;
 - iii. 75 % na osnovi pojedinačne izloženosti u slučaju izloženosti koja je izloženost prema stanovništvu;
 - iv. za sve druge izloženosti, 100 % na osnovi pojedinačne izloženosti;
- (c) kada se primjenjuje točka (b) podtočke i. i ii., krediti osigurani pravima povezanim s vrijednosnim papirima niže klase na određenu imovinu uključuju se u sekuritizaciju samo kada su u sekuritizaciju uključeni i svi krediti osigurani pravima povezanim s vrijednosnim papirima više klase na tu imovinu;
- (d) kada se primjenjuje točka (b) podtočka i. ovog stavka, ni jedan kredit u skupu odnosnih izloženosti u trenutku uključivanja u sekuritizaciju ne smije imati omjer kredita i vrijednosti nekretnine veći od 100 % izmjeren u skladu s člankom 129. stavkom 1. točkom (d) podtočkom i. te člankom 229. stavkom 1.

Odjeljak 2.

Priznavanje prijenosa značajnog rizika

Članak 244.

Tradicionalna sekuritizacija

1. Institucija inicijator tradicionalne sekuritizacije može odnosne izloženosti izuzeti iz svojih izračuna iznosa izloženosti ponderiranih rizikom i, ako je relevantno, iznosa očekivanih gubitaka ako je ispunjen bilo koji od sljedećih uvjeta:

- (a) značajan kreditni rizik povezan s odnosnim izloženostima prenesen je na treće strane;
- (b) institucija inicijator na sve sekuritizacijske pozicije koje drži u sekuritizaciji primjenjuje ponder rizika od 1 250 % ili te sekuritizacijske pozicije odbija od stavki redovnog osnovnog kapitala u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (k).

2. Smatra se da je značajan kreditni rizik prenesen u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

- (a) ako iznosi izloženosti ponderirani rizikom za mezaninske sekuritizacijske pozicije koje institucija inicijator drži u sekuritizaciji ne premašuju 50 % iznosa izloženosti ponderiranih rizikom svih mezaninskih sekuritizacijskih pozicija koje postoje u toj sekuritizaciji;
- (b) institucija inicijator ne drži više od 20 % vrijednosti izloženosti tranše prvoga gubitka u sekuritizaciji, pri čemu moraju biti ispunjena oba sljedeća uvjeta:
 - i. inicijator može dokazati da vrijednost izloženosti tranše prvoga gubitka znatno premašuje konzervativnu procjenu očekivanoga gubitka po odnosnim izloženostima;
 - ii. ne postoje mezaninske sekuritizacijske pozicije.

Ako potencijalno smanjenje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom koje bi institucija inicijator postigla sekuritizacijom iz točaka (a) ili (b) nije opravdano razmjernim prijenosom kreditnog rizika na treće strane, nadležna tijela mogu na pojedinačnoj osnovi odlučiti da se značajan kreditni rizik ne smatra prenesenim na treće strane.

3. Odstupajući od stavka 2., nadležna tijela mogu institucijama inicijatorima odobriti da priznaju prijenos značajnog kreditnog rizika u vezi sa sekuritizacijom ako institucija inicijator u svakom pojedinom slučaju dokaže da je smanjenje kapitalnih zahtjeva koje inicijator postiže sekuritizacijom opravdano razmjernim prijenosom kreditnog rizika na treće strane. Odobrenje se daje samo ako institucija ispunjava oba sljedeća uvjeta:

- (a) institucija ima odgovarajuće politike internog upravljanja rizikom i metodologije za procjenu prijenosa kreditnog rizika;
- (b) institucija je isto tako u svakom pojedinom slučaju priznala prijenos kreditnog rizika na treće strane za potrebe svojeg internog upravljanja rizikom i internog raspoređivanja kapitala.

4. Uz zahtjeve iz stavaka 1., 2. i 3. moraju biti ispunjeni i svi sljedeći uvjeti:

- (a) transakcijska dokumentacija odražava ekonomska svojstva sekuritizacije;
- (b) sekuritizacijske pozicije ne znače obvezu plaćanja za instituciju inicijatora;
- (c) odnosne izloženosti nedostupne su instituciji inicijatoru i njezinim vjerovnicima na način koji je u skladu sa zahtjevom iz članka 20. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/2402;
- (d) institucija inicijator ne zadržava kontrolu nad odnosnim izloženostima. Smatra se da je inicijator zadržao kontrolu nad odnosnim izloženostima ako on ima pravo od primatelja prijenosa otkupiti prethodno prenesene izloženosti kako bi od njih ostvario korist ili ako se od njega na neki drugi način traži ponovno preuzimanje prenesenog rizika. Ako je institucija inicijator zadržala prava ili obveze u vezi sa servisiranjem koji proizlaze iz odnosnih izloženosti, ta se činjenica ne može sama po sebi smatrati kontrolom nad izloženostima;
- (e) sekuritizacijska dokumentacija ne sadržava odredbe kojima se:
 - i. od institucije inicijatora zahtijeva da izmijeni odnosne izloženosti radi poboljšanja prosječne kvalitete skupa; ili
 - ii. povećava prinos koji se plaća imateljima pozicija ili se na drugi način poboljšavaju pozicije u sekuritizaciji kao odgovor na pogoršanje kreditne kvalitete odnosnih izloženosti;
- (f) ako je primjenjivo, iz transakcijske dokumentacije jasno je da inicijator ili sponzor mogu kupiti ili otkupiti sekuritizacijske pozicije odnosno otkupiti, restrukturirati ili zamijeniti odnosne izloženosti iznad svojih ugovornih obveza samo ako se takvi aranžmani provode u skladu s prevladavajućim tržišnim uvjetima, a strane u njima djeluju u vlastitom interesu kao slobodne i neovisne strane (pod tržišnim uvjetima);
- (g) opcija kupnje s ugrađenim otkupom, ako postoji, mora ispunjavati i sve sljedeće uvjete:
 - i. njezino iskorištavanje diskrecijsko je pravo institucije inicijatora;
 - ii. može se iskoristiti samo ako najviše 10 % izvornog iznosa odnosnih izloženosti ostane neamortizirano;
 - iii. nije strukturirana tako da se izbjegne raspoređivanje gubitaka na pozicije kreditnog poboljšanja ili druge pozicije koje drži ulagatelj u sekuritizaciji i nije ni na koji drugi način strukturirana radi pružanja kreditnog poboljšanja.
- (h) institucija inicijator dobila je mišljenje kvalificiranog pravnog stručnjaka kojim se potvrđuje da sekuritizacija ispunjava uvjete iz točke (c) ovog stavka.

5. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o slučajevima u kojima su odlučila da potencijalno smanjenje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom nije bilo opravdano razmjernim prijenosom kreditnog rizika na treće strane u skladu sa stavkom 2. te o slučajevima u kojima su institucije odlučile primjenjivati stavak 3.

6. EBA prati različite nadzorne prakse u vezi s priznavanjem prijenosa značajnog rizika u tradicionalnim sekuritizacijama u skladu s ovim člankom. EBA osobito preispituje:

- (a) uvjete za prijenos značajnog kreditnog rizika na treće strane u skladu sa stavcima 2., 3. i 4.;
- (b) tumačenje ‚razmjernog prijenosa kreditnog rizika na treće strane‘ za potrebe procjene koju provode nadležna tijela kako je predviđeno u stavku 2. drugom podstavku i u stavku 3.;
- (c) zahtjeve u pogledu procjene sekuritizacijskih transakcija koju provode nadležna tijela, a u vezi s kojom inicijator traži priznavanje prijenosa značajnog kreditnog rizika na treće strane u skladu sa stavcima 2. ili 3.

EBA o svojim nalazima izvješćuje Komisiju do 2. siječnja 2021. Komisija, uzimajući u obzir izvješće EBA-e, može donijeti delegirani akt u skladu s člankom 462. kako bi se dopunila ova Uredba detaljnijim utvrđivanjem stavki navedenih u točkama (a), (b) i (c) ovog stavka.

Članak 245.

Sintetska sekuritizacija

1. Institucija inicijator sintetske sekuritizacije može izračunavati iznose izloženosti ponderirane rizikom i, ako je relevantno, iznose očekivanih gubitaka u odnosu na odnosne izloženosti u skladu s člancima 251. i 252., ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

- (a) značajan kreditni rizik prenesen je na treće strane putem materijalne ili nematerijalne kreditne zaštite;
- (b) institucija inicijator primjenjuje ponder rizika od 1 250 % na sve sekuritizacijske pozicije koje zadržava u toj sekuritizaciji ili te sekuritizacijske pozicije odbija od stavki redovnog osnovnog kapitala u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (k).

2. Smatra se da je značajan kreditni rizik prenesen u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

- (a) ako iznosi izloženosti ponderirani rizikom za mezaninske sekuritizacijske pozicije koje institucija inicijator drži u sekuritizaciji ne premašuju 50 % iznosa izloženosti ponderiranih rizikom svih mezaninskih sekuritizacijskih pozicija koje postoje u toj sekuritizaciji;
- (b) institucija inicijator ne drži više od 20 % vrijednosti izloženosti tranše prvoga gubitka u sekuritizaciji, pri čemu moraju biti ispunjena oba sljedeća uvjeta:
 - i. inicijator može dokazati da vrijednost izloženosti tranše prvoga gubitka znatno premašuje konzervativnu procjenu očekivanoga gubitka po odnosnim izloženostima;
 - ii. nema mezaninskih sekuritizacijskih pozicija.

Ako potencijalno smanjenje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom koje bi institucija inicijator postigla sekuritizacijom nije opravdano razmjernim prijenosom kreditnog rizika na treće strane, nadležna tijela mogu na pojedinačnoj osnovi odlučiti da se značajan kreditni rizik ne smatra prenesenim na treće strane.

3. Odstupajući od stavka 2., nadležna tijela mogu institucijama inicijatorima izdati odobrenje da priznaju prijenos značajnog kreditnog rizika u vezi sa sekuritizacijom ako institucija inicijator u svakom pojedinom slučaju dokaže da je smanjenje kapitalnih zahtjeva koje inicijator postiže sekuritizacijom opravdano razmjernim prijenosom kreditnog rizika na treće strane. Odobrenje se izdaje samo ako institucija ispunjava oba sljedeća uvjeta:

- (a) institucija ima odgovarajuće politike internog upravljanja rizikom i metodologije za procjenu prijenosa rizika;
- (b) institucija je isto tako u svakom pojedinom slučaju priznala prijenos kreditnog rizika na treće strane za potrebe svojeg internog upravljanja rizikom i internog raspoređivanja kapitala.

4. Uz zahtjeve iz stavaka 1., 2. i 3. moraju biti ispunjeni i svi sljedeći uvjeti:

- (a) transakcijska dokumentacija odražava ekonomska svojstva sekuritizacije;
- (b) kreditna zaštita kojom je prenesen kreditni rizik u skladu je s člankom 249.;

- (c) sekuritizacijska dokumentacija ne sadržava odredbe kojima se:
- određuju značajni pragovi značajnosti ispod kojih se u slučaju kreditnog događaja kreditna zaštita ne smatra pokrenutom;
 - dopušta otkazivanje zaštite zbog pogoršanja kreditne kvalitete odnosnih izloženosti;
 - od institucije inicijatora zahtijeva da izmijeni sastav odnosnih izloženosti radi poboljšanja prosječne kvalitete skupa; ili
 - instituciji povećava trošak kreditne zaštite ili prinos koji se plaća imateljima pozicija u sekuritizaciji zbog pogoršanja kreditne kvalitete odnosnog skupa;
- (d) kreditna zaštita izvršiva je u svim relevantnim područjima sudske nadležnosti;
- (e) ako je primjenjivo, iz transakcijske dokumentacije jasno je da inicijator ili sponzor mogu kupiti ili otkupiti sekuritizacijske pozicije odnosno otkupiti, restrukturirati ili zamijeniti odnosne izloženosti iznad svojih ugovornih obveza samo ako se takvi aranžmani provode u skladu s prevladavajućim tržišnim uvjetima, a strane u njima djeluju u vlastitom interesu kao slobodne i neovisne strane (načelo nepristrane transakcije);
- (f) ako postoji opcija kupnje s ugrađenim otkupom, ona treba ispunjavati sve sljedeće uvjete:
- njezino iskorištavanje diskrecijsko je pravo institucije inicijatora;
 - može se iskoristiti samo ako najviše 10 % izvornog iznosa odnosnih izloženosti ostane neamortizirano;
 - nije strukturirana tako da se izbjegne raspoređivanje gubitaka na pozicije kreditnog poboljšanja ili druge pozicije koje ulagatelji drže u sekuritizaciji i nije ni na koji drugi način strukturirana radi pružanja kreditnog poboljšanja;
- (g) institucija inicijator dobila je mišljenje kvalificiranog pravnog stručnjaka kojim se potvrđuje da sekuritizacija ispunjava uvjete iz točke (d) ovog stavka.
5. Nadležna tijela obavješćuju EBA-u o slučajevima u kojima su odlučila da potencijalno smanjenje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom nije bilo opravdano razmjernim prijenosom kreditnog rizika na treće strane u skladu sa stavkom 2., te o slučajevima u kojima su institucije odlučile primjenjivati stavak 3.
6. EBA prati različite nadzorne prakse u vezi s priznavanjem prijenosa značajnog rizika u sintetskim sekuritizacijama u skladu s ovim člankom. EBA osobito preispituje:
- uvjete za prijenos značajnog kreditnog rizika na treće strane u skladu sa stavcima 2., 3. i 4.;
 - tumačenje razmjernog prijenosa kreditnog rizika na treće strane za potrebe procjene koju provode nadležna tijela kako je predviđeno u stavku 2. drugom podstavku i u stavku 3.; i
 - zahtjeve u pogledu procjene sekuritizacijskih transakcija koju provode nadležna tijela, a u vezi s kojom inicijator traži priznavanje prijenosa značajnog kreditnog rizika na treće strane u skladu sa stavkom 2. ili 3.

EBA o svojim nalazima izvješćuje Komisiju do 2. siječnja 2021. Komisija, uzimajući u obzir izvješće EBA-e, može donijeti delegirani akt u skladu s člankom 462. kako bi se dopunila ova Uredba detaljnijim utvrđivanjem stavki navedenih u točkama (a), (b) i (c) ovog stavka.

Članak 246.

Operativni zahtjevi za odredbe o prijevremenoj isplati

Ako sekuritizacija uključuje obnovljive izloženosti i odredbu o prijevremenoj isplati ili slične odredbe, smatra se da je institucija inicijator značajan kreditni rizik prenijela samo ako su ispunjeni zahtjevi utvrđeni u člancima 244. i 245. te ako odredba o prijevremenoj isplati, jednom kada je primijenjena, ne:

- podređuje nadređeno ili jednako potraživanje institucije na odnosne izloženosti potraživanjima drugih ulagatelja;
- dodatno podređuje potraživanje institucije na odnosne izloženosti u odnosu na potraživanja drugih strana; ili
- na drugi način povećava izloženost institucije gubicima povezanim s odnosnim obnovljivim izloženostima.

Odjeljak 3.

Izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom

Pododjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 247.

Izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom

1. Ako je institucija inicijator prenijela značajan kreditni rizik povezan s odnosnim izloženostima sekuritizacije u skladu s odjeljkom 2., ta institucija može:

- (a) ako je riječ o tradicionalnoj sekuritizaciji, isključiti odnosne izloženosti iz svojeg izračuna iznosa izloženosti ponderiranih rizikom i, prema potrebi, iznosa očekivanih gubitaka;
- (b) ako je riječ o sintetskoj sekuritizaciji, izračunati iznose izloženosti ponderirane rizikom i, ako je relevantno, iznose očekivanih gubitaka, u odnosu na odnosne izloženosti u skladu s člancima 251. i 252.

2. Ako je institucija inicijator odlučila primijeniti stavak 1., ona izračunava iznose izloženosti ponderirane rizikom, kako je propisano ovim poglavljem, za pozicije koje može držati u sekuritizaciji.

Ako institucija inicijator nije prenijela značajan kreditni rizik ili je odlučila da neće primijeniti stavak 1., ona ne treba izračunavati iznose izloženosti ponderirane rizikom za sve pozicije koje može imati u sekuritizaciji, već nastavlja uključivati odnosne izloženosti u izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom, te gdje je to relevantno iznose očekivanoga gubitka, kao da one nisu sekuritizirane.

3. Ako postoji izloženost prema pozicijama u različitim tranšama u sekuritizaciji, izloženost prema svakoj tranši smatra se zasebnom sekuritizacijskom pozicijom. Smatra se da pružatelji kreditne zaštite za sekuritizacijske pozicije drže pozicije u sekuritizaciji. U sekuritizacijske pozicije uključene su sekuritizacijske izloženosti proizašle iz ugovora o kamatnim ili valutnim izvedenicama koje je institucija sklopila tom transakcijom.

4. Osim ako se sekuritizacijska pozicija odbija od stavki redovnog osnovnog kapitala u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (k), iznos izloženosti ponderiran rizikom uključuje se u ukupne iznose izloženosti ponderirane rizikom te institucije za potrebe članka 92. stavka 3.

5. Za sekuritizacijsku poziciju iznos izloženosti ponderiran rizikom izračunava se tako da se vrijednost izloženosti pozicije, izračunana na način naveden u članku 248., pomnoži s relevantnim ukupnim ponderom rizika.

6. Ukupni ponder rizika određuje se kao zbroj pondera rizika određenog u ovom poglavlju i dodatnog pondera rizika u skladu s člankom 270.a.

Članak 248.

Vrijednost izloženosti

1. Vrijednost izloženosti sekuritizacijske pozicije izračunava se na sljedeći način:

- (a) vrijednost izloženosti bilančne sekuritizacijske pozicije jest njezina računovodstvena vrijednost koja preostaje nakon primjene bilo kojih relevantnih specifičnih ispravaka vrijednosti za kreditni rizik na tu sekuritizacijsku poziciju u skladu s člankom 110.;
- (b) vrijednost izloženosti izvanbilančne sekuritizacijske pozicije jest njezina nominalna vrijednost, umanjena za bilo koje relevantne specifične ispravke vrijednosti za kreditni rizik na tu sekuritizacijsku poziciju u skladu s člankom 110., pomnožena s relevantnim konverzijskim faktorom propisanim u ovoj točki. Konverzijski faktor jest 100 % osim u slučaju gotovinskih predujmova. Za određivanje vrijednosti izloženosti neiskorištenog dijela gotovinskih predujmova konverzijski faktor od 0 % može se primijeniti na nominalni iznos bezuvjetno otkazive likvidnosne linije ako je otplata iskorištenih iznosa iz te linije nadređena u odnosu na sva druga potraživanja prema novčanim tokovima koja proizlaze iz odnosnih izloženosti i institucija je nadležnom tijelu dokazala da primjenjuje primjereno konzervativnu metodu za mjerenje iznosa neiskorištenog dijela;

- (c) vrijednost izloženosti za kreditni rizik druge ugovorne strane za sekuritizacijsku poziciju koja proizlazi iz izvedenog instrumenta navedenog u Prilogu II. određuje se u skladu s poglavljem 6.;
- (d) institucija inicijator može od vrijednosti izloženosti sekuritizacijske pozicije na koju se primjenjuje ponder rizika od 1 250 % u skladu s pododjeljkom 3. ili koja je odbijena od redovnog osnovnog kapitala u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (k) odbiti iznos specifičnih ispravaka vrijednosti za kreditni rizik za odnosne izloženosti u skladu s člankom 110. i bilo koje nepovratne diskonte kupovne cijene povezane s takvim odnosnim izloženostima u mjeri u kojoj su ti diskonti prouzročili smanjenje regulatornog kapitala.

EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kojima se određuju karakteristike primjereno konzervativne metode za mjerenje iznosa neiskorištenog dijela navedenog u prvom podstavku točki (b).

EBA dostavlja Komisiji navedene nacрте regulatornih tehničkih standarda do 18. siječnja 2019.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za dopunjavanje ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda navedenih u ovom stavku trećem podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.;

2. Ako institucija ima dvije ili više sekuritizacijskih pozicija koje se preklapaju, u izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom uključuje samo jednu od tih pozicija.

Ako se pozicije djelomično preklapaju, institucija poziciju može podijeliti na dva dijela i priznati preklapanje samo za jedan dio u skladu s prvim podstavkom. Kao alternativna mogućnost, institucija pozicije može tretirati kao da se u potpunosti preklapaju tako da, za potrebe izračuna kapitala, proširi poziciju koja rezultira višim iznosima izloženosti ponderiranim rizikom.

Institucija također može priznati preklapanje između kapitalnih zahtjeva za specifični rizik za pozicije iz knjige trgovanja i kapitalnih zahtjeva za sekuritizacijske pozicije iz knjige pozicija kojima se ne trguje, pod uvjetom da institucija može izračunati i usporediti kapitalne zahtjeve za relevantne pozicije.

Za potrebe ovog stavka, smatra se da se dvije pozicije preklapaju ako se međusobno prebijaju na način da institucija može gubitke koji proizlaze iz jedne pozicije izbjeći izvršenjem obveza koje se zahtijevaju na osnovi druge pozicije.

3. Ako se članak 270.c točka (d) odnosi na pozicije u programu ABCP, institucija može za izračun iznosa izloženosti ponderiranog rizikom za program ABCP primjenjivati ponder rizika koji je dodijeljen likvidnosnoj liniji, pod uvjetom da je 100 % ABCP-a izdanog u programu ABCP pokriveno tom likvidnosnom linijom i da je likvidnosna linija u jednakom položaju kao ABCP tako da čine preklapajuću poziciju. Ako je institucija primijenila odredbe iz ovog stavka, ona o tome obavještuje nadležna tijela. Kako bi se utvrdila pokrivenost od 100 % propisana ovim stavkom, institucija može uzeti u obzir druge likvidnosne linije u programu ABCP, pod uvjetom da s ABCP-om čine preklapajuću poziciju.

Članak 249.

Priznavanje smanjenja kreditnog rizika za sekuritizacijske pozicije

1. Institucija može priznavati materijalnu ili nematerijalnu kreditnu zaštitu u odnosu na sekuritizacijsku poziciju ako su ispunjeni zahtjevi za smanjenje kreditnog rizika utvrđeni u ovom poglavlju i poglavlju 4.

2. Priznata materijalna kreditna zaštita ograničava se na financijski kolateral koji se priznaje za izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom u skladu s poglavljem 2., kako je utvrđeno u poglavlju 4., dok priznavanje smanjenja kreditnog rizika podliježe ispunjavanju relevantnih zahtjeva kako su utvrđeni u poglavlju 4.

Priznata nematerijalna kreditna zaštita i priznati pružatelji nematerijalne kreditne zaštite ograničavaju se na one koji se priznaju u skladu s poglavljem 4., dok priznavanje smanjenja kreditnog rizika podliježe ispunjavanju relevantnih zahtjeva kako su utvrđeni u poglavlju 4.

3. Odstupajući od stavka 2., priznati pružatelji nematerijalne kreditne zaštite navedeni u članku 201. stavku 1. točkama (a) do (h) moraju imati kreditnu procjenu priznatog VIPKR-a koja pripada najmanje 2. stupnju kreditne kvalitete u trenutku kada je kreditna zaštita prvi put priznata i najmanje 3. stupnju kreditne kvalitete nakon toga. Zahtjevi propisani ovim podstavkom ne primjenjuju se na kvalificirane središnje druge ugovorne strane.

Institucije kojima je za izravnu izloženost prema pružatelju zaštite dopuštena primjena pristupa IRB mogu procijeniti prihvatljivost za priznavanje u skladu s prvim podstavkom na temelju jednakovrijednosti PD-a pružatelja zaštite i PD-a povezanog sa stupnjevima kreditne kvalitete iz članka 136.

4. Odstupajući od stavka 2., sekuritizacijski subjekti posebne namjene priznati su pružatelji zaštite ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) SSPN posjeduje imovinu koja se smatra priznatim financijskim kolateralom u skladu s poglavljem 4.;
- (b) imovina iz točke (a) nije predmet potraživanja ili potencijalnih potraživanja koja su nadređena ili jednaka potraživanjima ili potencijalnim potraživanjima institucije koja dobiva nematerijalnu kreditnu zaštitu i
- (c) ispunjeni su svi zahtjevi za priznavanje financijskoga kolaterala iz poglavlja 4.

5. Za potrebe stavka 4., iznos zaštite prilagođen za bilo kakve valutne i ročne neusklađenosti (Ga) u skladu s odredbama poglavlja 4. ograničava se na tržišnu vrijednost te imovine prilagođenu volatilnosti, a ponder rizika izloženosti prema pružatelju zaštite koji je određen na temelju standardiziranog pristupa (g) određuje se kao ponderirani prosječni ponder rizika koji bi se primjenjivao na tu imovinu kao financijski kolateral na temelju standardiziranog pristupa.

6. Ako sekuritizacijska pozicija na proporcionalnoj osnovi ostvaruje korist od potpune kreditne zaštite ili djelomične kreditne zaštite, primjenjuju se sljedeći zahtjevi:

- (a) institucija koja pruža kreditnu zaštitu izračunava iznose izloženosti ponderirane rizikom za dio sekuritizacijske pozicije koja ostvaruje korist od kreditne zaštite u skladu s pododjeljkom 3. kao da taj dio pozicije drži izravno;
- (b) institucija koja kupuje kreditnu zaštitu izračunava iznose izloženosti ponderirane rizikom za zaštićeni dio u skladu s poglavljem 4.

7. U svim slučajevima koji nisu obuhvaćeni stavkom 6. primjenjuju se sljedeći zahtjevi:

- (a) institucija koja pruža kreditnu zaštitu dio pozicije koji ostvaruje korist od kreditne zaštite tretira kao sekuritizacijsku poziciju i izračunava iznose izloženosti ponderirane rizikom kao da tu poziciju drži izravno u skladu s pododjeljkom 3., podložno stavcima 8., 9. i 10.;
- (b) institucija koja kupuje kreditnu zaštitu izračunava iznose izloženosti ponderirane rizikom za zaštićeni dio pozicije iz točke (a) u skladu s poglavljem 4. Institucija dio sekuritizacijske pozicije koji ne ostvaruje korist od kreditne zaštite tretira kao zasebnu sekuritizacijsku poziciju i izračunava iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu s pododjeljkom 3., podložno stavcima od 8., 9. i 10.

8. Institucije koje primjenjuju pristup sekuritizaciji zasnovan na internim rejting-sustavima (SEC-IRBA) ili standardizirani pristup sekuritizaciji (SEC-SA) na temelju pododjeljka 3. određuju točku spajanja (A) i točku razdvajanja (D) zasebno za svaku poziciju izvedenu u skladu sa stavkom 7. kao da su one, u trenutku kada je transakcija započeta, izdane kao zasebne sekuritizacijske pozicije. Vrijednosti za K_{IRB} ili K_{SA} izračunavaju se uzimajući u obzir izvorni odnosni skup izloženosti sekuritizacije.

9. Institucije koje primjenjuju pristup sekuritizaciji zasnovan na eksternim rejting-sustavima (SEC-ERBA) na temelju pododjeljka 3. za izvornu sekuritizacijsku poziciju izračunavaju iznose izloženosti ponderirane rizikom za pozicije izvedene u skladu sa stavkom 7. kako slijedi:

- (a) ako je izvedena pozicija viša po nadređenosti, dodjeljuje joj se ponder rizika izvorne sekuritizacijske pozicije;

(b) ako je izvedena pozicija niža po nadređenosti, može joj se dodijeliti izvedeni rejting u skladu s člankom 261. stavkom 7. U tom će se slučaju ulazni podatak za gustoću T izračunati na temelju izvedene pozicije. Ako se rejting ne može izvesti, institucija primjenjuje viši od pondera rizika proizašlih iz:

- i. primjene standardiziranog pristupa sekuritizaciji u skladu sa stavkom 8. i pododjeljkom 3. ili
- ii. pondera rizika izvorne sekuritizacijske pozicije na temelju pristupa SEC-ERBA.

10. Izvedena pozicija niža po nadređenosti tretira se kao sekuritizacijska pozicija koja nije nadređena, čak i ako se izvorna sekuritizacijska pozicija prije zaštite može smatrati nadređenom.

Članak 250.

Implicitna potpora

1. Institucija sponzor ili institucija inicijator koja je u vezi sa sekuritizacijom pri izračunu iznosa izloženosti ponderiranih rizikom primijenila članak 247. stavke 1. i 2. ili je prodala instrumente iz svoje knjige trgovanja tako da više nije dužna držati regulatorni kapital za rizike povezane s tim instrumentima, ne smije, radi smanjenja potencijalnih ili stvarnih gubitaka ulagatelja, izravno ili neizravno, pružati potporu sekuritizaciji iznad svojih ugovornih obveza.

2. Ako je transakcija na odgovarajući način uzeta u obzir u procjeni prijenosa značajnog kreditnog rizika i obje su je strane provele djelujući u vlastitom interesu kao slobodne i neovisne strane (načelo nepristrane transakcije), ta se transakcija ne smatra potporom za potrebe stavka 1. Za te potrebe institucija provodi potpunu kreditnu provjeru transakcije i u obzir uzima najmanje sljedeće stavke:

- (a) otkupnu cijenu;
 - (b) kapital institucije i njezinu likvidnosnu poziciju prije i nakon otkupa;
 - (c) rezultate odnosnih izloženosti;
 - (d) rezultate sekuritizacijskih pozicija;
 - (e) učinak potpore na gubitke za koje se očekuje da će ih inicijator imati u odnosu na ulagatelje.
3. Institucija inicijator i institucija sponzor obavješćuju nadležno tijelo o svim transakcijama koje su sklopile u vezi sa sekuritizacijama u skladu sa stavkom 2.
4. EBA, u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, donosi smjernice o tome što su načelo nepristrane transakcije za potrebe ovog članka i okolnosti u kojima transakcija nije strukturirana za pružanje potpore.
5. Ako institucija inicijator ili institucija sponzor ne ispunjava uvjete iz stavka 1. u vezi sa sekuritizacijom, ta institucija u svoj izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom uključuje sve odnosne izloženosti te sekuritizacije kao da nisu bile sekuritizirane i objavljuje:
- (a) da je pružila potporu sekuritizaciji i time prekršila stavak 1. i
 - (b) učinak pružene potpore u smislu kapitalnih zahtjeva.

Članak 251.

Izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom koje se sekuritiziraju u sintetskoj sekuritizaciji od strane institucija inicijatora

1. Za potrebe izračuna iznosa izloženosti ponderiranih rizikom za odnosne izloženosti, institucija inicijator sintetske sekuritizacije koristi se metodologijama izračuna propisanim u ovom odjeljku prema potrebi umjesto onih propisanih u poglavlju 2. Za institucije koje iznose izloženosti ponderirane rizikom i, ako je relevantno, iznose očekivanoga gubitka u odnosu na odnosne izloženosti izračunavaju u skladu s poglavljem 3., iznos očekivanoga gubitka takvih izloženosti jest nula (0).

2. Zahtjevi iz stavka 1. ovog članka primjenjuju se na cjelokupni skup izloženosti kojima se osigurava sekuritizacija. U skladu s člankom 252., institucija inicijator izračunava iznose izloženosti ponderirane rizikom za sve tranše u sekuritizaciji u skladu s ovim odjeljkom, uključujući pozicije za koje institucija može priznati smanjenje kreditnog rizika u skladu s člankom 249. Ponder rizika koji se primjenjuje na pozicije koje imaju korist od smanjenja kreditnog rizika može se izmijeniti u skladu s poglavljem 4.

Članak 252.

Tretman ročnih neusklađenosti u sintetskim sekuritizacijama

Za potrebe izračuna iznosa izloženosti ponderiranih rizikom u skladu s člankom 251., bilo koja ročna neusklađenost između kreditne zaštite kojom je postignut prijenos rizika i odnosnih izloženosti izračunava se na sljedeći način:

- (a) pod dospijecom odnosnih izloženosti podrazumijeva se najduže dospijeće bilo koje od tih izloženosti, koje ne smije prelaziti pet godina. Dospijeće kreditne zaštite određuje se u skladu s poglavljem 4.;
- (b) institucija inicijator zanemaruje bilo kakvu ročnu neusklađenost pri izračunu iznosa izloženosti ponderiranih rizikom za sekuritizacijske pozicije na koje se primjenjuje ponder rizika od 1 250 % u skladu s ovim odjeljkom. Za sve ostale pozicije primjenjuje se tretman ročne neusklađenosti iz poglavlja 4. u skladu sa sljedećom formulom:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot [(t - t^*) / (T - t^*)] + RW_{Ass} \cdot [(T - t) / (T - t^*)]$$

pri čemu:

RW^* = iznosi izloženosti ponderirani rizikom za potrebe članka 92. stavka 3. točke (a);

RW_{Ass} = iznosi izloženosti ponderirani rizikom za odnosne izloženosti kao da nisu bile sekuritizirane, izračunani na proporcionalnoj osnovi;

RW_{SP} = iznosi izloženosti ponderirani rizikom izračunani u skladu s člankom 251. kao da ne postoji ročna neusklađenost;

T = dospijeće odnosnih izloženosti izraženo u godinama;

t = dospijeće kreditne zaštite izraženo u godinama;

$t^* = 0,25$.

Članak 253.

Smanjenje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom

1. Ako se na sekuritizacijsku poziciju primjenjuje ponder rizika od 1 250 % na temelju ovog odjeljka, institucije vrijednost izloženosti tih pozicija mogu odbiti od redovnog osnovnog kapitala u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (k), što je alternativa tome da poziciju uključe u svoje izračune iznosa izloženosti ponderiranih rizikom. Pritom se za izračun vrijednosti izloženosti može uzeti u obzir priznata materijalna kreditna zaštita u skladu s člankom 249.

2. Ako institucija primjenjuje alternativu navedenu u stavku 1., može od iznosa iz članka 268. oduzeti iznos odbijen u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (k) kao maksimalni kapitalni zahtjev koji bi se izračunao za odnosne izloženosti kao da nisu bile sekuritizirane.

Pododjeljak 2.

Hijerarhija metoda i zajednički parametri

Članak 254.

Hijerarhija metoda

1. Institucije primjenjuju jednu od metoda iz pododjeljka 3. za izračunavanje iznosa izloženosti ponderiranih rizikom prema sljedećoj hijerarhiji:

- (a) ako su ispunjeni uvjeti iz članka 258., institucija primjenjuje pristup SEC-IRBA u skladu s člancima 259. i 260.;
- (b) ako se pristup SEC-IRBA ne može primijeniti, institucija primjenjuje pristup SEC-SA- u skladu s člancima 261. i 262.
- (c) ako se pristup SEC-SA ne može primijeniti, institucije primjenjuju pristup SEC-ERBA u skladu s člancima 263. i 264. za pozicije s rejtingom ili pozicije na koje se može primijeniti izvedeni rejting.

2. Za pozicije s rejtingom ili pozicije na koje se može primijeniti izvedeni rejting institucije primjenjuju pristup SEC-ERBA umjesto SEC-SA u svakom od sljedećih slučajeva:

- (a) ako bi primjena pristupa SEC-SA dovela do pondera rizika višeg od 25 % za pozicije koje se priznaju kao pozicije u STS sekuritizaciji;
- (b) ako bi primjena pristupa SEC-SA dovela do pondera rizika višeg od 25 % ili bi primjena pristupa SEC-ERBA dovela do pondera rizika višeg od 75 % za pozicije koje se ne priznaju kao pozicije u STS sekuritizaciji;
- (c) za sekuritizacijske transakcije osigurane skupovima kredita za kupnju automobila, najмова automobila i najмова opreme.

3. U slučajevima koji nisu obuhvaćeni stavkom 2. i odstupajući od stavka 1. točke (b), institucija umjesto pristupa SEC-SA može odlučiti primijeniti pristup SEC-ERBA za sve svoje sekuritizacijske pozicije s rejtingom ili pozicije na koje se može primijeniti izvedeni rejting.

Za potrebe prvog podstavka institucija obavještava nadležno tijelo o svojoj odluci najkasnije 17. studenoga 2018.

Institucija obavještuje svoje nadležno tijelo o svakoj sljedećoj odluci o dodatnim promjenama pristupa koji primjenjuje na sve svoje sekuritizacijske pozicije s rejtingom odmah nakon te odluke, a najkasnije do 15. studenoga.

Ako do 15. prosinca, odmah po isteku roka iz drugog ili trećeg podstavka, prema potrebi, nadležno tijelo ne iznese nikakve prigovore, odluka o kojoj je institucija obavijestila nadležno tijelo proizvodi učinke od 1. siječnja sljedeće godine i valjana je do stupanja na snagu sljedeće odluke o kojoj je obaviješteno nadležno tijelo. Institucija ne primjenjuje različite pristupe tijekom iste godine.

4. Odstupajući od stavka 1., nadležna tijela mogu na pojedinačnoj osnovi zabraniti institucijama primjenu pristupa SEC-SA ako iznos izloženosti ponderiran rizikom dobiven primjenom pristupa SEC-SA nije razmjern rizicima za instituciju ili financijsku stabilnost, što među ostalim uključuje kreditni rizik uključen u odnosne izloženosti sekuritizacije. U slučaju izloženosti koje se ne priznaju kao pozicije u STS sekuritizaciji, posebnu pozornost posvećuje se sekuritizacijama vrlo složenih i riskantnih značajki.

5. Ne dovodeći u pitanje stavak 1. ovog članka, institucija može primjenjivati pristup interne procjene za izračunavanje iznosâ izloženosti ponderiranih rizikom u odnosu na poziciju bez rejtinga u programu ABCP ili transakciji ABCP u skladu s člankom 266., pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz članka 265. Kada je institucija u skladu s člankom 265. stavkom 2. dobila odobrenje za primjenu pristupa interne procjene, a specifična pozicija u programu ABCP ili transakciji ABCP ulazi u područje primjene koje obuhvaća takvo odobrenje, institucija primjenjuje taj pristup da bi izračunala iznos izloženosti ponderiran rizikom za tu poziciju.

6. Na poziciju u resekuritizaciji institucije primjenjuju pristup SEC-SA u skladu s člankom 261., uključujući izmjene iz članka 269.

7. U svim drugim slučajevima sekuritizacijskim pozicijama pripisuje se ponder rizika od 1 250 %.

8. Nadležna tijela obavještavaju EBA-u o svakoj obavijesti poslanoj u skladu sa stavkom 3. ovog članka. EBA prati učinak ovog članka na kapitalne zahtjeve i različite nadzorne prakse povezane sa stavkom 4. ovog članka te Komisiji podnosi godišnje izvješće o svojim nalazima i donosi smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 255.

Određivanje vrijednosti K_{IRB} i K_{SA}

1. Ako institucija na temelju pododjeljka 3. primjenjuje pristup SEC-IRBA, ona izračunava vrijednost K_{IRB} u skladu sa stavicama od 2. do 5.

2. Institucije određuju vrijednost K_{IRB} tako da iznose izloženosti ponderirane rizikom, koji se izračunavaju u skladu s poglavljem 3. za odnosne izloženosti, kao da nisu bile sekuritizirane, pomnože s 8 %, podijeljeno s vrijednošću izloženosti odnosnih izloženosti. K_{IRB} je izražen kao decimalna vrijednost između 0 i 1.

3. Za potrebe izračunavanja vrijednosti K_{IRB} , iznosi izloženosti ponderirani rizikom koji bi se u skladu s poglavljem 3. izračunavali za odnosne izloženosti uključuju:

- (a) iznos očekivanih gubitaka povezanih sa svim odnosnim izloženostima sekuritizacije, uključujući odnosne izloženosti sa statusom neispunjavanja obveza koje su još uvijek dio skupa u skladu s poglavljem 3.; i
- (b) iznos neočekivanih gubitaka povezanih sa svim odnosnim izloženostima uključujući odnosne izloženosti sa statusom neispunjavanja obveza koje su u skupu u skladu s poglavljem 3.

4. Institucije mogu izračunati vrijednost K_{IRB} u odnosu na odnosne izloženosti sekuritizacije u skladu s odredbama iz poglavlja 3. za izračunavanje kapitalnih zahtjeva za otkupljena potraživanja. U tu se svrhu izloženosti prema stanovništvu tretiraju kao otkupljena potraživanja od stanovništva, a izloženosti koje nisu prema stanovništvu kao otkupljena potraživanja od trgovačkih društava.

5. Institucije zasebno izračunavaju vrijednost K_{IRB} za razrjeđivački rizik u odnosu na odnosne izloženosti sekuritizacije ako je razrjeđivački rizik za takve izloženosti znatan.

Ako se u sekuritizaciji gubici koji proizlaze iz razrjeđivačkog i kreditnog rizika tretiraju na skupnoj osnovi, institucije združuju vrijednost K_{IRB} za razrjeđivački rizik i vrijednost K_{IRB} za kreditni rizik u jedinstveni K_{IRB} za potrebe pododjeljka 3. Postojanje jedinstvene pričuve ili prekomjerne kolateralizacije kojom se mogu pokriti gubici koji proizlaze iz kreditnog ili razrjeđivačkog rizika može se smatrati indikacijom da se ti rizici tretiraju na skupnoj osnovi.

Ako se razrjeđivački i kreditni rizik u sekuritizaciji ne tretiraju na skupnoj osnovi, institucije mijenjaju način postupanja iz drugog podstavka kako bi vrijednost K_{IRB} za razrjeđivački rizik i vrijednost K_{IRB} za kreditni rizik združile na razborit način.

6. Ako institucija primjenjuje pristup SEC-SA na temelju pododjeljka 3., ona izračunava vrijednost K_{SA} tako da iznose izloženosti ponderirane rizikom, koji bi se računali u skladu s poglavljem 2. za odnosne izloženosti kao da nisu bili sekuritizirane, pomnoži s 8 %, podijeljeno s vrijednošću odnosnih izloženosti. K_{SA} je izražen kao decimalna vrijednost između 0 i 1.

Za potrebe ovog stavka, institucije izračunavaju vrijednost izloženosti odnosnih izloženosti bez netiranja posebnih ispravaka vrijednosti kreditnog rizika i dodatnih vrijednosnih usklađenja u skladu s člancima 34. i 110. te ostalih smanjenja regulatornog kapitala.

7. Za potrebe stavaka od 1. do 6., ako struktura sekuritizacije uključuje primjenu SSPN-a, sve se izloženosti SSPN-a povezane sa sekuritizacijom tretiraju kao odnosne izloženosti. Ne dovodeći u pitanje prethodno navedeno, ako rizik koji proizlazi iz izloženosti SSPN-a nije znatan ili ako ne utječe na njezinu sekuritizacijsku poziciju, institucija može za potrebe izračunavanja vrijednosti K_{IRB} ili K_{SA} iz skupa odnosnih izloženosti isključiti izloženosti SSPN-a.

U slučaju materijalnih sintetskih sekuritizacija, ako kreditni rizik kolaterala podliježe raspoređivanju gubitaka u tranše, u izračunavanje vrijednosti K_{IRB} ili K_{SA} uključuju se svi materijalni prihodi od izdavanja kreditnih zapisa ili drugih materijalnih obveza SSPN-a koji služe kao kolateral za otplatu sekuritizacijskih pozicija.

8. Za potrebe stavka 5. trećeg podstavka ovog članka, EBA izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 o primjerenim metodama kombiniranja vrijednosti K_{IRB} za razrjeđivački rizik i vrijednosti K_{IRB} za kreditni rizik ako se ti rizici u sekuritizaciji ne tretiraju na skupnoj osnovi.

9. EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi što detaljnije utvrdila uvjete koji će institucijama omogućiti da izračunaju K_{IRB} za skupove odnosnih izloženosti u skladu sa stavkom 4., posebno s obzirom na:

- (a) unutarnju kreditnu politiku i modele za izračun vrijednosti K_{IRB} za sekuritizacije;
- (b) uporabu različitih faktora rizika povezanih s skupom odnosnih izloženosti te, u slučaju da nisu dostupni dostatno točni ili pouzdani podaci o tom skupu, zamjenskih podataka za potrebe procjena PD-a i LGD-a; i

- (c) zahtjeve povezane s dubinskom analizom s ciljem praćenja aktivnosti i politika prodavatelja potraživanja ili drugih inicijatora.

EBA Komisiji podnosi navedeni nacrt regulatornih tehničkih standarda do 18. siječnja 2019.

Komisiji se delegira ovlast za dopunu ove Uredbe donošenjem regulatornih tehničkih standarda iz drugog podstavka ovog stavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 256.

Određivanje točke spajanja (A) i točke razdvajanja (D)

1. Za potrebe pododjeljka 3., institucije određuju da je točka spajanja (A) jednaka pragu pri kojemu se gubici u skupu odnosnih izloženosti počinju raspoređivati na relevantne sekuritizacijske pozicije.

Točka spajanja (A) izražena je kao decimalna vrijednost između 0 i 1, koja je jednaka većoj od sljedeće dvije vrijednosti: nuli ili omjeru iskorištenih iznosa iz skupa odnosnih izloženosti u sekuritizaciji umanjenih za iskorištene iznose svih tranši čiji je rang nadređen ili jednak tranši s relevantnom sekuritizacijskom pozicijom uključujući i samu izloženost i iskorištenih iznosa svih odnosnih izloženosti u sekuritizaciji.

2. Za potrebe pododjeljka 3., institucije određuju da je točka razdvajanja (D) jednaka pragu pri kojemu bi gubici u skupu odnosnih izloženosti kod tranše s relevantnom sekuritizacijskom pozicijom doveli do potpunog gubitka glavnice.

Točka razdvajanja (D) izražena je kao decimalna vrijednost između 0 i 1, koja je jednaka većoj od sljedeće dvije vrijednosti: nuli ili omjeru iskorištenih iznosa iz skupa odnosnih izloženosti u sekuritizaciji umanjenih za iskorištene iznose svih tranši čiji je rang viši od ranga tranše s relevantnom sekuritizacijskom pozicijom i iskorištenih iznosa svih odnosnih izloženosti u sekuritizaciji.

3. Za potrebe stavaka 1. i 2., institucije prekomjernu kolateralizaciju i materijalne račune pričuva tretiraju kao tranše, a imovinu koja sadržava takve račune pričuva kao odnosne izloženosti.

4. Za potrebe stavaka 1. i 2., institucije ne uzimaju u obzir nematerijalne račune pričuva i imovinu koja ne nudi kreditno poboljšanje, kao što je ona koja nudi samo likvidnosnu potporu, valutne ili kamatne ugovore o razmjeni te račune gotovinskih kolaterala povezane s tim pozicijama u sekuritizaciji. Za materijalne račune pričuva i imovinu koja nudi kreditno poboljšanje, institucija kao sekuritizacijske pozicije tretira samo one dijelove računa ili imovine koji pokrivaju gubitke.

5. Kada dvije ili više nadređene pozicije iste transakcije imaju različita dospijeća, ali na proporcionalnoj osnovi dijele gubitke, izračun točaka spajanja (A) i točaka razdvajanja (D) temelji se na ukupnim iskorištenim iznosima tih pozicija te su točke spajanja (A) i točke razdvajanja (D) koje iz toga proizlaze jednake.

Članak 257.

Određivanje dospijeća tranše (M_T)

1. Za potrebe pododjeljka 3. i podložno stavku 2., institucije mogu odrediti dospijeće tranše (M_T) kao:

- (a) ponderirano prosječno dospijeće ugovornih plaćanja koja su dospjela u okviru tranše u skladu sa sljedećom formulom:

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

pri čemu CF_t označava sva ugovorena plaćanja (glavnica, kamate i naknade) koje je dužnik obavezan platiti u razdoblju t ; ili

(b) konačno ugovoreno dospijeće tranše u skladu sa sljedećom formulom:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot 80 \%,$$

pri čemu M_L označava konačno ugovoreno dospijeće tranše.

2. Za potrebe stavka 1., određivanje dospijeća tranše (M_T) u svakom je slučaju uvjetovano donjom granicom od jedne godine i gornjom granicom od pet godina.

3. Ako instituciji prijeti rizik od toga da odnosne izloženosti na temelju ugovora rezultiraju gubicima, institucije određuju dospijeće sekuritizacijske pozicije uzimajući u obzir dospijeće ugovora i najdulje dospijeće takvih odnosnih izloženosti. U slučaju obnovljivih izloženosti primjenjuje se najdulje moguće preostalo ugovorno dospijeće izloženosti koje bi se moglo dodati u razdoblju obnove.

4. EBA prati različite prakse u navedenom području, posebice u pogledu primjene stavka 1. točke (a) ovog članka, i u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 donosi smjernice do 31. prosinca 2019.

Pododjeljak 3.

Metode za izračunavanje iznosâ izloženosti ponderiranih rizikom

Članak 258.

Uvjeti za primjenu pristupa zasnovanog na internim rejting-sustavima (SEC-IRBA)

1. Institucije primjenjuju pristup SEC-IRBA za izračunavanje iznosâ izloženosti ponderiranih rizikom u odnosu na sekuritizacijsku poziciju ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) pozicija je osigurana IRB skupom ili mješovitim skupom uz uvjet da u potonjem slučaju institucija može izračunati K_{IRB} u skladu s odjeljkom 3. za iznos odnosne izloženosti od minimalno 95 %;
- (b) institucija ima dovoljno dostupnih informacija o odnosnim izloženostima sekuritizacije kako bi mogla izračunati K_{IRB} ; i
- (c) instituciji nije zabranjena mogućnost primjene pristupa SEC-IRBA u pogledu određene sekuritizacijske pozicije u skladu sa stavkom 2.

2. Nadležna tijela mogu na pojedinačnoj osnovi zabraniti primjenu pristupa SEC-IRBA ako je riječ o sekuritizacijama vrlo složenih ili riskantnih značajki. Za potrebe navedenog, sljedeće se značajke mogu smatrati vrlo složenima ili riskantnima:

- (a) kreditno poboljšanje koje se može narušiti zbog razloga koji nisu gubici portfelja;
- (b) skupovi odnosnih izloženosti s visokim stupnjem unutarnje korelacije kao rezultat koncentriranih izloženosti prema pojedinim sektorima ili zemljopisnim područjima;
- (c) transakcije u kojima je otplata sekuritizacijskih pozicija u velikoj mjeri ovisna o činiteljima rizika koji se ne odražavaju u vrijednosti K_{IRB} ; ili
- (d) vrlo složeno raspoređivanje gubitaka među tranšama.

Članak 259.

Izračunavanje iznosâ izloženosti ponderiranih rizikom u skladu s pristupom SEC-IRBA

1. U skladu s pristupom SEC-IRBA, iznos izloženosti ponderiran rizikom za sekuritizacijsku poziciju izračunava se množenjem vrijednosti izloženosti pozicije izračunane u skladu s člankom 248. s primjenjivim ponderom rizika koji se određuje kako slijedi, a ni u kojem slučaju ne može biti niži od 15 %:

$$RW = 1250 \%$$

$$\text{ako je } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}$$

$$\text{ako je } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right]$$

$$\text{ako je } A < K_{IRB} < D$$

pri čemu:

K_{IRB} označava kapitalni zahtjev skupa odnosnih izloženosti kako je definirano u članku 255.

D označava točku razdvajanja kako je određeno u skladu s člankom 256.

A označava točku spajanja kako je određeno u skladu s člankom 256.

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u-l)}$$

pri čemu:

$$a = - (1/(p * K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max. (A - K_{IRB}; 0)$$

pri čemu:

$$p = \max. [0, 3; (A + B * (1/N) + C * K_{IRB} + D * LGD + E * M_T)]$$

pri čemu:

N označava efektivni broj izloženosti u skupu odnosnih izloženosti, a izračunava se u skladu sa stavkom 4.

LGD označava izloženostu ponderiran prosječni gubitak zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza u skupu odnosnih izloženosti, a izračunava se u skladu sa stavkom 5.

M_T označava dospjeće tranše kako je određeno u skladu s člankom 257.

Parametri A, B, C, D i E određuju se u skladu sa sljedećom referentnom tablicom:

		A	B	C	D	E
Koji nije prema stanovništvu	Nadređeni, granularni ($N \geq 25$)	0	3,56	- 1,85	0,55	0,07
	Nadređeni, ngranularni ($N < 25$)	0,11	2,61	- 2,91	0,68	0,07
	Nenadređeni, granularni ($N \geq 25$)	0,16	2,87	- 1,03	0,21	0,07
	Nenadređeni, ngranularni ($N < 25$)	0,22	2,35	- 2,46	0,48	0,07
Koji je prema stanovništvu	Nadređeni	0	0	- 7,48	0,71	0,24
	Nenadređeni	0	0	- 5,78	0,55	0,27

2. Ako odnosni IRB skup sadržava i izloženosti prema stanovništvu i izloženosti koje nisu prema stanovništvu, skup se dijeli na jedan podskup prema stanovništvu i jedan podskup koji nije prema stanovništvu te se za svaki od njih procjenjuje poseban p-parametar (i odgovarajući ulazni parametri N, K_{IRB} i LGD). Potom se na temelju p-parametara svakog podskupa i nominalne količine izloženosti u svakom podskupu izračunava ponderirani prosječni p-parametar za transakciju.

3. Ako institucija primjenjuje pristup SEC-IRBA na mješoviti skup, p-parametar se izračunava na temelju odnosnih izloženosti na koje se isključivo primjenjuje pristup IRB. Za te se potrebe odnosne izloženosti na koje se primjenjuje standardizirani pristup ne uzimaju u obzir.

4. Efektivni broj izloženosti (N) izračunava se na sljedeći način:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

pri čemu EAD_i označava vrijednost izloženosti povezanu s i-tom izloženostu u skupu.

Višestruke izloženosti prema istom dužniku konsolidiraju se i tretiraju kao jedna izloženost.

5. Izloženošću ponderirani prosječni LGD izračunava se na sljedeći način:

$$\text{LGD} = \frac{\sum_i \text{LGD}_i \cdot \text{EAD}_i}{\sum_i \text{EAD}_i}$$

pri čemu LGD_i označava prosječni LGD povezan sa svim izloženostima prema i-tom dužniku.

Ako se kreditnom i razrjeđivačkom rizikom otkupljenih potraživanja u sekuritizaciji upravlja na skupnoj osnovi, ulazni parametar LGD odgovara ponderiranom prosjeku LGD-a za kreditni rizik i stopostotnom LGD-u za razrjeđivački rizik. Ponderi su pojedinačni kapitalni zahtjevi pristupa IRB za kreditni rizik odnosno za razrjeđivački rizik. U tu se svrhu postojanje jedinstvene pričuve ili prekomjerne kolateralizacije kojom se mogu pokriti gubici koji proizlaze iz kreditnog ili razrjeđivačkog rizika može smatrati indikacijom da se tim rizicima upravlja na skupnoj osnovi.

6. Ako udio najveće odnosne izloženosti u skupu (C_1) ne premašuje 3 %, institucije za izračun vrijednosti N i izloženošću ponderiranih prosječnih LGD-ova mogu primjenjivati sljedeću pojednostavnjenu metodu:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m-1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$\text{LGD} = 0,50$$

pri čemu:

C_m označava udio u skupu koji odgovara zbroju najvećih m izloženosti; i

m određuje institucija.

Ako je dostupna samo vrijednost C_1 i ako taj iznos nije veći od 0,03, institucija može odrediti da LGD bude 0,50, a N $1/C_1$.

7. Ako je pozicija osigurana mješovitim skupom i institucija može izračunati K_{IRB} za iznose odnosne izloženosti od minimalno 95 % u skladu s člankom 258. stavkom 1. točkom (a), institucija izračunava kapitalni zahtjev za skup odnosnih izloženosti kao:

$$d \cdot K_{\text{IRB}} + (1 - d) \cdot K_{\text{SA}},$$

pri čemu:

d označava udjel iznosa izloženosti odnosnih izloženosti za koje institucija može izračunati K_{IRB} s obzirom na iznos izloženosti svih odnosnih izloženosti.

8. Ako institucija ima sekuritizacijsku poziciju u obliku izvedenice za zaštitu od tržišnih rizika, uključujući kamatne ili valutne rizike, ona toj izvedenici može pripisati izvedeni ponder rizika ekvivalentan ponderu rizika referentne pozicije koji je izračunan u skladu s ovim člankom.

Za potrebe prvog podstavka, referentna pozicija jest pozicija koja je u svakom smislu jednaka izvedenici ili, u nedostatku takve jednake pozicije, pozicija koja je izvedenici neposredno podređena.

Članak 260.

Tretman STS sekuritizacija u skladu s pristupom SEC-IRBA

U skladu s pristupom SEC-IRBA, ponder rizika za poziciju u STS sekuritizaciji izračunava se u skladu s člankom 259. uz sljedeće izmjene:

donja granica pondera rizika za nadređene sekuritizacijske pozicije = 10 %

$$p = \max[0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{\text{IRB}} + D \cdot \text{LGD} + E \cdot M_T)]$$

Članak 261.

Izračunavanje iznosâ izloženosti ponderiranih rizikom u skladu sa standardiziranim pristupom (SEC-SA)

1. U skladu s pristupom SEC-SA, iznos izloženosti ponderiran rizikom za poziciju u sekuritizaciji izračunava se množenjem vrijednosti izloženosti pozicije, izračunane u skladu s člankom 248., s primjenjivim ponderom rizika koji se određuje kako slijedi, i ni u kojem slučaju ne može biti niži od 15 %:

$$\begin{aligned}
 RW &= 1\,250\ \% && \text{ako je } D \leq K_A \\
 RW &= 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} && \text{ako je } A \geq K_A \\
 RW &= \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] && \text{ako je } A < K_A < D
 \end{aligned}$$

pri čemu:

D označava točku razdvajanja kako je određeno u skladu s člankom 256.;

A označava točku spajanja kako je određeno u skladu s člankom 256.;

K_A je parametar koji se izračunava u skladu sa stavkom 2.;

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u-l)}$$

pri čemu:

$$a = - (1/(p \cdot K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \text{maks. } (A - K_A; 0)$$

$p = 1$ za sekuritizacijsku izloženost koja nije resekuritizacijska izloženost

2. Za potrebe stavka 1. K_A se izračunava kako slijedi:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0,5$$

pri čemu:

K_{SA} označava kapitalni zahtjev odnosnog skupa kako je definirano u članku 255.;

W jednak je omjeru:

(a) zbroja nominalnog iznosa odnosnih izloženosti sa statusom neispunjavanja obveza, prema

(b) zbroju nominalnog iznosa svih odnosnih izloženosti.

U tu svrhu izloženost sa statusom neispunjavanja obveza znači odnosna izloženost za koju vrijedi nešto od navedenog: i. dospjela je prije 90 dana ili dulje; ii. podliježe postupku u slučaju stečaja ili nesolventnosti; iii. podliježe ovrsi ili sličnom postupku; ili iv. ima status neispunjavanja obveze u skladu sa sekuritizacijskom dokumentacijom.

Ako institucija nema informacije o statusu u pogledu dospjelih nenaplaćenih potraživanja za 5 % ili manje odnosnih izloženosti u skupu u smislu dospjelih nenaplaćenih potraživanja, ona može primjenjivati pristup SEC-SA uz sljedeću korekciju pri izračunavanju K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Subpool 1 where W known}}}{EAD_{\text{Total}}} \times K_A^{\text{Subpool 1 where W known}} \right) + \frac{EAD_{\text{Subpool 2 where W unknown}}}{EAD_{\text{Total}}}$$

Ako institucija nema informacije o statusu u pogledu dospjelih nenaplaćenih potraživanja za više od 5 % odnosnih izloženosti u skupu, na poziciju u sekuritizaciji primjenjuje se ponder rizika od 1 250 %.

3. Ako institucija ima sekuritizacijsku poziciju u obliku izvedenice za zaštitu od tržišnih rizika, uključujući kamatne ili valutne rizike, ona toj izvedenici može pripisati izvedeni ponder rizika ekvivalentan ponderu rizika referentne pozicije koji je izračunan u skladu s ovim člankom.

Za potrebe ovog stavka, referentna pozicija jest pozicija koja je u svakom smislu pari passu izvedenici ili, u nedostatku takve pari passu pozicije, pozicija koja je izvedenici neposredno podređena.

Članak 262.

Tretman STS sekuritizacija u skladu s pristupom SEC-SA

U skladu s pristupom SEC-SA, ponder rizika za poziciju u STS sekuritizaciji izračunava se u skladu s člankom 261. uz sljedeće izmjene:

donja granica pondera rizika za nadređene sekuritizacijske pozicije = 10 %

$p = 0,5$

Članak 263.

Izračunavanje iznosâ izloženosti ponderiranih rizikom u skladu s pristupom zasnovanim na eksternim rejting-sustavima (pristup SEC-ERBA)

1. U skladu s pristupom SEC-ERBA, iznos izloženosti ponderiran rizikom za sekuritizacijsku poziciju izračunava se množenjem vrijednosti izloženosti pozicije, izračunane u skladu s člankom 248., s primjenjivim ponderom rizika u skladu s ovim člankom.
2. Za izloženosti s kratkoročnim kreditnim procjenama ili ako se rejting temeljen na kratkoročnoj kreditnoj procjeni može izvesti u skladu sa stavkom 7., primjenjuju se sljedeći ponderi rizika:

Tablica 1.

Stupanj kreditne kvalitete	1	2	3	Svi drugi rejtingi
Ponder rizika	15 %	50 %	100 %	1 250 %

3. Za izloženosti s dugoročnim kreditnim procjenama ili ako se rejting temeljen na dugoročnoj kreditnoj procjeni može izvesti u skladu sa stavkom 7. ovog članka, primjenjuju se ponderi rizika iz tablice 2., prema potrebi korigirani za dospijeće tranše (M_T) u skladu s člankom 257. i stavkom 4. ovog članka te, u slučaju nenadređenih tranši, za gustoću tranše u skladu sa stavkom 5. ovog članka:

Tablica 2.

Stupanj kreditne kvalitete	Nadređena tranša		Nenadređena (rijetka) tranša	
	Dospijeće tranše (M_T)		Dospijeće tranše (M_T)	
	1 godina	5 godina	1 godina	5 godina
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %

Stupanj kreditne kvalitete	Nadređena tranša		Nenadređena (rijetka) tranša	
	Dospijeće tranše (M _T)		Dospijeće tranše (M _T)	
	1 godina	5 godina	1 godina	5 godina
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Svi ostali	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

4. Za određivanje pondera rizika za tranše s dospjećem između jedne i pet godina institucije primjenjuju linearnu interpolaciju među ponderima rizika koji se primjenjuju na dospijeće od jedne i pet godina u skladu s tablicom 2.

5. Kako bi uzele u obzir gustoću tranše institucije ponder rizika za nenadređene tranše izračunavaju kako slijedi:

$$RW = [RW \text{ nakon korekcije za dospijeće u skladu sa stavkom 4.}] \cdot [1 - \min.(T; 50 \%)]$$

pri čemu je:

$$T = \text{gustoća tranše izračunana kao } D - A$$

pri čemu:

D označava točku razdvajanja kako je određeno u skladu s člankom 256.

A označava točku spajanja kako je određeno u skladu s člankom 256.

6. Ponderi rizika za nenadređene tranše koji proizlaze iz stavaka 3., 4. i 5. ne smiju biti niži od 15 %. Uz navedeno, tako izračunani ponderi rizika ne smiju biti niži od pondera rizika koji odgovara hipotetskoj nadređenoj tranši iste sekuritizacije s istom kreditnom procjenom i istim dospjećem.

7. Za potrebe primjene izvedenih rejtinga, institucije poziciji bez rejtinga pripisuju izvedeni rejting ekvivalentan kreditnoj procjeni referentne pozicije s rejtingom koja ispunjava sve sljedeće uvjete:

- (a) referentna pozicija u svakom smislu ima jednak rang u odnosu na sekuritizacijsku poziciju bez rejtinga ili, u odsutnosti pozicije jednakog ranga, referentna pozicija neposredno je podređena poziciji bez rejtinga;
- (b) referentna pozicija nema koristi od jamstava trećih strana niti drugih kreditnih poboljšanja koji nisu dostupni pozicijama bez rejtinga;
- (c) dospijeće referentne pozicije jednako je dospjeću dotičnih pozicija bez rejtinga ili dulje od tog dospjeća;
- (d) izvedeni rejtinzi redovito se ažuriraju kako bi odražavali sve eventualne promjene u kreditnoj procjeni referentne pozicije.

8. Ako institucija ima sekuritizacijsku poziciju u obliku izvedenice za zaštitu od tržišnog rizika, uključujući kamatne ili valutne rizike, ona toj izvedenici može pripisati izvedeni ponder rizika ekvivalentan ponderu rizika referentne pozicije koji je izračunan u skladu s ovim člankom.

Za potrebe prvog podstavka, referentna pozicija jest pozicija koja je u svakom smislu jednaka izvedenici ili, u nedostatku takve jednake pozicije, pozicija koja je transakciji izvedenicama neposredno podređena.

Članak 264.

Tretman STS sekuritizacija u skladu s pristupom SEC-ERBA

1. U skladu s pristupom SEC-ERBA, ponder rizika za poziciju u STS sekuritizaciji izračunava se u skladu s člankom 263. uz izmjene utvrđene ovim člankom.

2. Za izloženosti s kratkoročnim kreditnim procjenama ili ako rejting temeljen na kratkoročnoj kreditnoj procjeni može biti izveden u skladu s člankom 263. stavkom 7., primjenjuju se sljedeći ponderi rizika:

Tablica 3.

Stupanj kreditne kvalitete	1	2	3	Svi drugi rejtinzi
Ponder rizika	10 %	30 %	60 %	1 250 %

3. Za izloženosti s dugoročnim kreditnim procjenama ili ako rejting temeljen na dugoročnoj kreditnoj procjeni može biti izveden u skladu s člankom 263. stavkom 7., ponderi rizika određuju se u skladu s tablicom 4. korigirani za dospijeće tranše (M_T) u skladu s člankom 257. i člankom 263. stavkom 4. te, u slučaju nenadređenih tranši, za gustoću tranše u skladu s člankom 263. stavkom 5.:

Tablica 4.

Stupanj kreditne kvalitete	Nadređena tranša		Nenadređena (rijetka) tranša	
	Dospijeće tranše (M_T)		Dospijeće tranše (M_T)	
	1 godina	5 godina	1 godina	5 godina
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Svi ostali	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Članak 265.

Opseg i operativni zahtjevi za pristup interne procjene

1. Iznose izloženosti ponderirane rizikom za pozicije bez rejtinga u programima ABCP ili transakcijama ABCP institucije u okviru pristupa interne procjene mogu izračunavati u skladu s člankom 266. ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. ovog članka.

Kada je institucija u skladu sa stavkom 2. ovog članka dobila odobrenje primijeniti pristup interne procjene, a specifična pozicija u programu ABCP ili transakciji ABCP ulazi u područje primjene koje obuhvaća takvo odobrenje, institucija primjenjuje taj pristup da bi izračunala iznos izloženosti ponderiran rizikom za tu poziciju.

2. Nadležna tijela institucijama odobravaju primjenu pristupa interne procjene na jasno definirano područje primjene ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) sve pozicije u komercijalnom zapisu izdanom u programu ABCP jesu pozicije s rejtingom;
- (b) interna procjena kreditne kvalitete pozicije odražava javno dostupnu metodologiju procjene jedne ili više vanjskih institucija za procjenu kreditnog rizika (VIPKR) za potrebe dodjeljivanja rejtinga sekuritizacijskim pozicijama osiguranima odnosnim izloženostima koje su jednake vrste kao one koje se sekuritiziraju;
- (c) komercijalni zapis izdan u programu ABCP uglavnom je izdan ulagateljima treće strane;
- (d) proces interne procjene institucije mora biti barem jednako konzervativan kao javno dostupne procjene onih VIPKR-ova koji su dodijelili vanjski rejting komercijalnom zapisu izdanom u programu ABCP, posebno u pogledu čimbenika stresa i drugih relevantnih kvantitativnih elemenata;
- (e) metodologija interne procjene institucije uzima u obzir sve relevantne javno dostupne metodologije dodjeljivanja rejtinga VIPKR-ova koji dodjeljuju rejting komercijalnom zapisu programa ABCP te primjenjuje razrede rejtinga koji odgovaraju kreditnim procjenama VIPKR-ova. Institucije u svoje interne evidencije uključuju obrazloženje u kojem opisuju način na koji su zahtjevi iz ove točke ispunjeni i to objašnjenje redovito ažuriraju;
- (f) institucija primjenjuje metodologiju interne procjene za potrebe internog upravljanja rizicima, uključujući procese donošenja odluka, upravljanja informacijama i internog raspoređivanja kapitala;
- (g) unutarnji ili vanjski revizori, VIPKR ili institucijske službe za internu provjeru kredita ili za upravljanje rizicima obavljaju redovite provjere procesa interne procjene i kvalitete internih procjena kreditne kvalitete izloženosti institucije prema programu ABCP ili transakciji ABCP;
- (h) institucija prati uspješnost svojih internih rejtinga tijekom vremena da bi procijenila uspješnost svoje metodologije interne procjene i, prema potrebi, prilagođava tu metodologiju u slučaju da uspješnost izloženosti kontinuirano odstupa od one na koju upućuju interni rejtingi;
- i. program ABCP uključuje standarde ponude odnosno prodaje dužničkih ili vlasničkih instrumenata te upravljanja obvezama u obliku smjernica za rukovoditelja programa barem o sljedećem:
 - i. kriteriji prihvatljivosti imovine, podložno točki (j);
 - ii. vrste i novčana vrijednost izloženosti koje proizlaze iz osiguranja likvidnosnih linija i kreditnih poboljšanja;
 - iii. distribucija gubitaka među sekuritizacijskim pozicijama u programu ABCP ili transakciji ABCP;
 - iv. pravna i ekonomska izdvojenost prenesene imovine od subjekta koji tu imovinu prodaje;
- (j) kriterijima prihvatljivosti imovine u programu ABCP osigurava se najmanje sljedeće:
 - i. isključenje kupnje imovine koja dulje vrijeme ima status dospjele nenaplaćene ili status neispunjavanja obveza;
 - ii. ograničenje prevelike koncentracije na pojedinačnog dužnika ili zemljopisno područje; i
 - iii. ograničenje roka dospelja imovine koja se kupuje;
- (k) provodi se analiza kreditnog rizika prodavatelja imovine i njegov poslovni profil, uključujući barem procjenu prodavateljevih:
 - i. prošle i očekivane buduće financijske uspješnosti;

- ii. trenutačne tržišne pozicije i očekivane buduće konkurentnosti;
 - iii. financijske poluge, novčanog toka, pokrića kamata i rejtinga duga; i
 - iv. standarda pružanja usluge provedbe ponude odnosno prodaje dužničkih ili vlasničkih instrumenata uz obvezu otkupa, sposobnosti servisiranja i procesa naplate;
- (l) program ABCP uključuje politike i procese naplate koji uzimaju u obzir operativnu sposobnost i kreditnu kvalitetu serviseru te raspolaze elementima za ublažavanje rizika povezanih s uspješnošću prodavatelja i serviseru. Za potrebe ove točke, rizici povezani s uspješnošću mogu se ublažiti s pomoću pokretača temeljenih na trenutačnoj kreditnoj kvaliteti prodavatelja ili serviseru kako bi se u slučaju nastanka statusa neispunjavanja obveza spriječio miješanje prodavateljevih i opslužiteljevih sredstava;
 - (m) pri ukupnoj procjeni gubitka na skupu imovine koji se može kupiti u okviru programa ABCP uzimaju se u obzir svi potencijalni izvori rizika, kao što su kreditni i razrjeđivački rizik;
 - (n) ako je opseg kreditnog poboljšanja koji pruža prodavatelj određen samo prema gubicima na osnovi kredita i ako je razrjeđivački rizik za taj skup imovine znatan, program ABCP sadržava zasebnu rezervu za razrjeđivački rizik;
 - (o) pri određivanju potrebne razine poboljšanja u programu ABCP u obzir se uzimaju višegodišnje povijesne informacije, uključujući gubitke, dospelja nenaplaćena potraživanja, umanjena realne vrijednosti potraživanja nastala zbog razrjeđivačkog rizika i koeficijent obrtaja potraživanja;
 - (p) u slučaju kupnje izloženosti program ABCP uključuje elemente koji služe ublažavanju potencijalnog pogoršanja kreditne kvalitete odnosnog portfelja. Ti elementi mogu uključivati pokretače likvidacije karakteristične za skup izloženosti;
 - (q) institucija procjenjuje obilježja odnosnog skupa imovine, kao što je npr. njegova ponderirana prosječna kreditna ocjena, i identificira sve koncentracije na pojedinačnog dužnika ili zemljopisno područje te granularnost skupa imovine.
3. Ako reviziju iz stavka 2. točke (g) provode institucijske službe za unutarnju reviziju, provjeru kredita ili upravljanje rizicima, te službe moraju biti neovisne od unutarnjih službi institucije koje su u okviru programa ABCP zadužene za odnose s poduzećima i klijentima.
4. Institucije kojima je izdano odobrenje za primjenu pristupa interne procjene ne smiju ponovno primjenjivati druge metode na pozicije obuhvaćene područjem primjene pristupa interne procjene, osim ako su ispunjena oba sljedeća uvjeta:
- (a) institucija je po mišljenju nadležnog tijela dokazala da za to ima opravdane razloge;
 - (b) institucija je dobila prethodno odobrenje nadležnog tijela.

Članak 266.

Izračunavanje iznosâ izloženosti ponderiranih rizikom u skladu s pristupom interne procjene

1. U skladu s pristupom interne procjene institucija, na temelju svoje interne procjene, poziciji bez rejtinga u okviru programa ABCP ili transakcije ABCP pripisuje jedan od razreda rejtinga utvrđenih u članku 265. stavku 2. točki (e). Poziciji se dodjeljuje izvedeni rejting koji je jednak kreditnim procjenama koje odgovaraju tom razredu rejtinga u skladu s člankom 265. stavkom 2. točkom (e).
2. Rejting izveden u skladu sa stavkom 1. u trenutku svog prvog dodjeljivanja najmanje je na razini investicijskog rejtinga ili na boljoj razini te ga VIPKR za potrebe izračunavanja iznosâ izloženosti ponderiranih rizikom smatra prihvatljivom kreditnom procjenom u skladu s člankom 263. ili člankom 264., ovisno o tome koji se primjenjuje.

Pododjeljak 4.

Gornje granice za sekuritizacijske pozicije

Članak 267.

Maksimalni ponder rizika za nadređene sekuritizacijske pozicije: pristup odnosnih izloženosti

1. Institucija koja u svakom trenutku poznaje sastav odnosnih izloženosti može nadređenoj sekuritizacijskoj poziciji pripisati maksimalni ponder rizika jednak izloženosti ponderiranom prosječnom ponderu rizika koji bi se primjenjivao na odnosne izloženosti da one nisu bile sekuritizirane.

2. U slučaju skupova odnosnih izloženosti, ako institucija primjenjuje isključivo standardizirani pristup ili pristup IRB, maksimalni ponder rizika nadređene sekuritizacijske pozicije jednak je izloženosti ponderiranom prosječnom ponderu rizika koji bi se primjenjivao na odnosne izloženosti, u skladu s poglavljem 2. ili poglavljem 3., kakve bi bile da te izloženosti nisu bile sekuritizirane.

U slučaju mješovitih skupova maksimalni ponder rizika izračunava se na sljedeći način:

- (a) ako institucija primjenjuje pristup SEC-IRBA, dijelu odnosnog skupa na koji se primjenjuje standardizirani pristup pripisuje se odgovarajući ponder rizika standardiziranog pristupa, dok se dijelu odnosnog skupa na koji se primjenjuje pristup IRB pripisuje odgovarajući ponder rizika pristupa IRB;
- (b) ako institucija primjenjuje pristup SEC-SA ili pristup SEC-ERBA, maksimalni ponder rizika za nadređene sekuritizacijske pozicije jednak je ponderiranom prosječnom ponderu rizika odnosnih izloženosti karakterističnom za standardizirani pristup.

3. Za potrebe ovog članka, ponder rizika koji bi se primjenjivao u skladu s pristupom IRB, na temelju poglavlja 3., jednak je omjeru:

- (a) očekivanih gubitaka pomnoženih s 12,5 prema
- (b) vrijednosti izloženosti odnosnih izloženosti.

4. Ako je maksimalni ponder rizika izračunan u skladu sa stavkom 1. manji od donjih granica pondera rizika iz članka od 259. do 264., ovisno o tome koji se primjenjuje, umjesto njih se primjenjuje taj ponder rizika.

Članak 268.

Maksimalni kapitalni zahtjevi

1. Institucija inicijator, institucija sponzor ili druga institucija koja primjenjuje pristup SEC-IRBA ili institucija inicijator ili institucija sponzor koja primjenjuje pristup SEC-SA ili pristup SEC-ERBA može na sekuritizacijsku poziciju koju drži primjenjivati maksimalni kapitalni zahtjev jednak kapitalnim zahtjevima koji bi se dobili izračunom u skladu s poglavljem 2. ili 3. za odnosne izloženosti kakve bi bile da nisu bile sekuritizirane. Za potrebe ovog članka, kapitalni zahtjev pristupa IRB uključuje iznos očekivanih gubitaka povezanih s tim izloženostima, izračunan u skladu s poglavljem 3., i iznos neočekivanih gubitaka.

2. U slučaju mješovitih skupova, maksimalni kapitalni zahtjev određuje se tako da se izračuna izloženosti ponderirani prosječni iznos kapitalnih zahtjeva za dio odnosnih izloženosti na koji se primjenjuje pristup IRB i za dio na koji se primjenjuje standardizirani pristup u skladu sa stavkom 1.

3. Maksimalni kapitalni zahtjev rezultat je umnoška iznosa izračunanog u skladu sa stavkom 1. ili 2. i najvećeg udjela kamata koje institucija ima u relevantnim tranšama (V), izraženog kao postotak i izračunanog na sljedeći način:

- (a) za instituciju koja ima jednu ili više sekuritizacijskih pozicija u jednoj tranši, V je jednak omjeru nominalnog iznosa sekuritizacijskih pozicija koje institucija drži u toj tranši i nominalnog iznosa tranše;
- (b) za instituciju koja ima sekuritizacijske pozicije u različitim tranšama, V je jednak maksimalnom udjelu kamata u svim tranšama. Za potrebe toga, udjel kamata za svaku od različitih tranši izračunava se kako je navedeno u točki (a).

4. Pri izračunavanju maksimalnog kapitalnog zahtjeva za sekuritizacijsku poziciju u skladu s ovim člankom, cijeli iznos eventualnog dobitka od prodaje i samo kamatnih stripova za poboljšanje kredita iz sekuritizacijske transakcije oduzima se od redovnog osnovnog kapitala u skladu s člankom 36. stavkom 1. točkom (k).

Pododjeljak 5.

Ostale odredbe

Članak 269.

Resekuritizacije

1. Na poziciju u resekuritizaciji institucije primjenjuju pristup SEC-SA u skladu s člankom 261. uz sljedeće izmjene:

- (a) $W = 0$ za sve izloženosti prema sekuritizacijskoj tranši unutar skupa odnosnih izloženosti;

- (b) $p = 1,5$;
- (c) dobiveni ponder rizika podliježe donjoj granici pondera rizika od 100 %.
2. K_{SA} za odnosne sekuritizirane izloženosti izračunava se u skladu s pododjeljkom 2.
3. Maksimalni kapitalni zahtjevi iz pododjeljka 4. ne primjenjuju se na resekuritizacijske pozicije.
4. Ako se skup odnosnih izloženosti sastoji od mješavine sekuritizacijskih tranši i drugih vrsta imovine, parametar K_A određuje se kao nominalnom izloženosti ponderirani prosječni K_A koji se izračunava zasebno za svaku podskupinu izloženosti.

Članak 270.

Nadređene pozicije u sekuritizacijama kredita za MSP-ove

Institucija inicijator može izračunati iznose izloženosti ponderirane rizikom za sekuritizacijsku poziciju u skladu s člancima 260., 262. ili 264., ovisno o tome koji se primjenjuje, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) sekuritizacija ispunjava uvjete za STS sekuritizaciju utvrđene u poglavlju 4. Uredbe (EU) 2017/2402., kako je primjenjivo, uz iznimku članka 20. stavaka od 1. do 6. te Uredbe;
- (b) pozicija se može smatrati nadređenom sekuritizacijskom pozicijom;
- (c) sekuritizacija je osigurana skupom izloženosti prema društvima, uz uvjet da ih se u smislu bilance portfelja u trenutku izdavanja sekuritizacije, ili u slučaju obnovljivih sekuritizacija u trenutku kada se sekuritizaciji dodaje izloženost, najmanje 70 % može smatrati MSP-ovima u smislu članka 501.;
- (d) kreditni rizik povezan s pozicijama koje institucija inicijator nije zadržala prenosi se jamstvom ili protujamstvom koje ispunjava zahtjeve za nematerijalnu kreditnu zaštitu, kako je određeno u poglavlju 4. za standardizirani pristup kreditnom riziku;
- (e) treća strana na koju se prenosi kreditni rizik je najmanje jedno od sljedećeg:
- središnja vlast ili središnja banka države članice, multilateralna razvojna banka, međunarodna organizacija ili razvojni subjekt, uz uvjet da izloženosti prema jamcu ili protujamcu ispunjavaju uvjete za primjenu pondera rizika od 0 % u skladu s poglavljem 2.;
 - institucionalni ulagatelj kako je definiran člankom 2. točkom 12. (EU) 2017/2402, pod uvjetom da su jamstvo ili protujamstvo potpuno osigurani gotovinskim pologom kod institucije inicijatora.

Članak 270.a

Dodatni ponder rizika

1. Ako institucija zbog svojeg nemara ili propusta u bilo kojem materijalnom pogledu ne ispunjava zahtjeve iz poglavlja 2. Uredbe (EU) 2017/2402, nadležna tijela određuju razmjerni dodatni ponder rizika od najmanje 250 % pondera rizika, uz gornju granicu od 1 250 %, koji se primjenjuje na relevantne sekuritizacijske pozicije na način određen u članku 247. stavku 6. odnosno članku 337. stavku 3. ove Uredbe. Dodatni ponder rizika postupno se povisuje sa svakim sljedećim kršenjem odredaba o dubinskoj analizi i upravljanju rizikom. Nadležna tijela uzimaju u obzir izuzeća za određene sekuritizacije iz članka 6. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/2402 smanjivanjem pondera rizika koji bi inače propisivala u skladu s ovim člankom za sekuritizaciju na koju se primjenjuje članak 6. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/2402.

2. EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda za olakšavanje konvergencije nadzornih praksi u vezi s provedbom stavka 1., uključujući mjere koje je potrebno donijeti u slučaju kršenja obveza dubinske analize i upravljanja rizikom. EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 1. siječnja 2014.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Odjeljak 4.

Vanjske kreditne procjene

Članak 270.b

Korištenje kreditnih procjena vanjskih institucija za procjenu kreditnog rizika

Institucije se mogu koristiti kreditnim procjenama za određivanje pondera rizika sekuritizacijske pozicije u skladu s ovim poglavljem samo ako je kreditnu procjenu dodijelio ili potvrdio VIPKR u skladu s Uredbom (EZ) br. 1060/2009.

Članak 270.c

Zahtjevi koje moraju ispuniti kreditne procjene vanjskih institucija za procjenu kreditnog rizika

Za potrebe izračuna iznosâ izloženosti ponderiranih rizikom u skladu s odjeljkom 3. institucije se koriste kreditnom procjenom VIPKR-a samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) ne postoji nikakva neusklađenost između vrsta plaćanja koje su uzete u obzir u kreditnoj procjeni i vrsta plaćanja na koja kreditna institucija ima pravo na temelju ugovora iz kojeg proizlazi ta sekuritizacijska pozicija;
- (b) VIPKR objavljuje kreditne procjene i informacije o analizi gubitaka i novčanih tokova, osjetljivosti rejtinga na promjene u pretpostavkama na kojima se temelje rejtingi, uključujući uspješnost odnosnih izloženosti, te o postupcima, metodologijama, pretpostavkama i ključnim elementima na kojima se zasnivaju procjene u skladu s Uredbom (EZ) br. 1060/2009. Za potrebe ove točke, informacije se smatraju javno dostupnima ako su objavljene u dostupnom formatu. Informacije koje su dostupne samo ograničenom broju subjekata ne smatraju se javno dostupnima;
- (c) kreditne procjene uključene su u tranzicijsku matricu VIPKR-a;
- (d) kreditne procjene ne temelje se ni u cijelosti ni djelomično na nematerijalnoj potpori koju pruža sama institucija. Ako se pozicija u cijelosti ili djelomično temelji na nematerijalnoj potpori, za potrebe izračunavanja iznosâ izloženosti ponderiranih rizikom za tu poziciju, institucija je u skladu s odjeljkom 3. tretira kao poziciju bez rejtinga;
- (e) VIPKR se obvezao objaviti objašnjenja o tome kako uspješnost odnosnih izloženosti utječe na tu kreditnu procjenu.

Članak 270.d

Upotreba kreditnih procjena

1. Institucija može odlučiti da odabere jednu ili više vanjskih institucija za procjenu kreditnog rizika, čije se kreditne procjene upotrebljavaju za izračun iznosâ izloženosti ponderiranih rizikom u skladu s ovim poglavljem („odabrani VIPKR”).
2. Institucija se koristi kreditnim procjenama svojih sekuritizacijskih pozicija na dosljedan i neselektivan način te, za potrebe toga, mora poštovati sljedeće zahtjeve:
 - (a) institucija se ne smije unutar iste sekuritizacije koristiti kreditnim procjenama jednog VIPKR-a za svoje pozicije u pojedinim tranšama, a kreditnim procjenama drugog VIPKR-a za svoje pozicije u ostalim tranšama, neovisno o tome postoji li kreditna procjena prvog VIPKR-a za ostale tranše;
 - (b) ako postoje dvije kreditne procjene odabranih vanjskih institucija za procjenu kreditnog rizika za istu poziciju, institucija se koristi nepovoljnijom kreditnom procjenom;
 - (c) ako za istu poziciju postoje tri ili više kreditnih procjena odabranih vanjskih institucija za procjenu kreditnog rizika, institucija se koristi dvjema najpovoljnijim kreditnim procjenama. Ako se dvije najpovoljnije procjene razlikuju, institucija se koristi onom nepovoljnijom;
 - (d) institucija ne smije aktivno tražiti povlačenje nepovoljnijih rejtinga.

3. Ako odnosne izloženosti sekuritizacije uživaju punu ili djelomičnu prihvatljivu kreditnu zaštitu u skladu s poglavljem 4. te ako je učinak te zaštite uzet u obzir u kreditnoj procjeni sekuritizacijske pozicije od strane odabranog VIPKR-a, institucija primjenjuje ponder rizika povezan s tom kreditnom procjenom. Ako kreditna zaštita iz ovog stavka nije prihvatljiva u skladu s poglavljem 4., ona se ne priznaje, a sekuritizacijska pozicija se tretira kao pozicija bez rejtinga.

4. Ako sekuritizacijska pozicija uživa prihvatljivu kreditnu zaštitu u skladu s poglavljem 4. te ako je učinak te zaštite uzet u obzir u njezinoj kreditnoj procjeni od strane odabranog VIPKR-a, institucija sekuritizacijsku poziciju tretira kao da je bez rejtinga i izračunava iznose izloženosti ponderirane rizikom u skladu s poglavljem 4.

Članak 270.e

Raspoređivanje sekuritizacija

EBA izrađuje nacrt provedbenih tehničkih standarda kako bi se objektivno i dosljedno rasporedili stupnjevi kreditne kvalitete iz ovog poglavlja povezani s relevantnim kreditnim procjenama svih VIPKR-ova. Za potrebe ovog članka, EBA osobito:

- (a) pravi razliku između relativnih stupnjeva rizika izraženih svakom procjenom;
- (b) razmatra kvantitativne čimbenike kao što su stope statusa neispunjavanja obveza ili stope gubitka te povijesna uspješnost kreditnih procjena svakog VIPKR-a za različite kategorije imovine;
- (c) razmatra kvalitativne čimbenike kao što su obujam transakcija koje je procijenio VIPKR, njegova metodologija i značenje njegovih kreditnih procjena, posebno uzimaju li te procjene u obzir očekivani gubitak ili prvi gubitak u eurima te pravodobno plaćanje kamata ili konačno plaćanje kamata;
- (d) nastoji osigurati da sekuritizacijske pozicije na koje se primjenjuje isti ponder rizika na temelju kreditnih procjena VIPKR-ova podliježu jednakim stupnjevima kreditnog rizika.

EBA dostavlja Komisiji taj nacrt provedbenih tehničkih standarda do 1. srpnja 2014.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka ovog stavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010."

10. Članak 337. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 337.

Kapitalni zahtjev za sekuritizacijske instrumente

1. Kada je riječ o instrumentima u knjizi trgovanja koji su sekuritizacijske pozicije, institucija neto pozicije, koje su izračunane u skladu s člankom 327. stavkom 1., ponderira s 8 % pondera rizika koji bi primijenila na poziciju iz svoje knjige pozicija kojima se ne trguje u skladu s glavom II. poglavljem 5. odjeljkom 3.

2. Pri određivanju pondera rizika za potrebe stavka 1., procjene PD-a i LGD-a mogu se odrediti na temelju procjena izvedenih iz internog modela za dodatni rizik statusa neispunjavanja obveza i migracijski rizik (model IRC) pristupa IRB institucije kojoj je odobrena primjena internog modela za specifični rizik dužničkih instrumenata. Potonja mogućnost može se upotrebljavati samo uz odobrenje nadležnih tijela koje se izdaje ako navedene procjene ispunjavaju kvantitativne zahtjeve za pristup IRB iz glave II. poglavlja 3.

U skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010, EBA izdaje smjernice o upotrebi procjena PD-a i LGD-a kao ulaznih parametara kad se te procjene temelje na modelu IRC.

3. Za sekuritizacijske pozicije koje podliježu dodatnom ponderu rizika u skladu s člankom 247. stavkom 6. primjenjuje se 8 % ukupnog pondera rizika.

4. Institucija zbraja svoje ponderirane pozicije koje proizlaze iz primjene stavaka 1., 2. i 3. neovisno o tome jesu li duge ili kratke kako bi izračunala svoje kapitalne zahtjeve za specifični rizik, uz iznimku sekuritizacijskih pozicija na koje se primjenjuje članak 338. stavak 4.

5. Ako institucija inicijator tradicionalne sekuritizacije ne ispunjava uvjete za prijenos znatnog rizika iz članka 244., ona u izračun svojeg kapitalnog zahtjeva uključuje odnosne izloženosti sekuritizacije kakve bi bile da te izloženosti nisu bile sekuritizirane.

Ako institucija inicijator sintetske sekuritizacije ne ispunjava uvjete za prijenos znatnog rizika iz članka 245., ona u izračun svojih kapitalnih zahtjeva uključuje odnosne izloženosti sekuritizacije kakve bi bile da te izloženosti nisu bile sekuritizirane te zanemaruje učinak sintetske sekuritizacije za potrebe kreditne zaštite.”.

11. Dio peti briše se te se sva upućivanja na njega čitaju kao upućivanja na poglavlje 2. Uredbe (EU) 2017/2402

12. U članku 457. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) ,kapitalni zahtjevi za sekuritizaciju iz članaka 242. do 270.a”.

13. Članak 462. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 462.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 244. stavka 6. i članka 245. stavka 6. te članaka od 456. do 460. dodjeljuje se na neodređeno vrijeme od 28. lipnja 2013.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom mogu trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 244. stavka 6. i članka 245. stavka 6. te članaka od 456. do 460. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 244. stavka 6. i članka 245. stavka 6. te članaka od 456. do 460. stupa na snagu samo ako Europski parlament ni Vijeće u roku od tri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za tri mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”.

14. Umeće se sljedeći članak:

„Članak 519.a

Izvješćivanje i preispitivanje

Najkasnije do 1. siječnja 2022. Komisija, na temelju promjena na sekuritizacijskim tržištima uključujući iz makro-bonitetne i ekonomske perspektive, Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni odredaba iz poglavlja 5. glave II. dijela trećeg. U tom izvješću, kojem se prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog, ocjenjuju se posebice sljedeći elementi:

(a) učinak hijerarhije metoda iz članka 254. i izračun iznosâ izloženosti ponderiranih rizikom sekuritizacijskih pozicija iz članaka od 258. do 266. o aktivnostima izdavanja i ulaganja institucija na sekuritizacijskim tržištima Unije;

(b) učinci na financijsku stabilnost Unije i država članica, s posebnim osvrtom na moguće špekulacije na tržištu nekretnina i na porast međusobne povezanosti financijskih institucija;

- (c) koje bi mjere bile opravdane za smanjenje i suzbijanje eventualnih negativnih učinaka sekuritizacije na financijsku stabilnost, uz istodobno očuvanje njezinog pozitivnog učinka na financiranje, uključujući moguće uvođenje maksimalnog ograničenja izloženosti sekuritizacijama; i
- (d) učinci na sposobnost financijskih institucija u pogledu pružanja održivih i stabilnih izvora financiranja za realno gospodarstvo, s posebnom pozornošću na mala i srednja poduzeća.

Tim se izvješćem ujedno uzima u obzir razvoj regulative u međunarodnim forumima, posebno one koja se odnosi na međunarodne standarde o sekuritizaciji.”.

Članak 2.

Prijelazne odredbe o neotplaćenim sekuritizacijskim pozicijama

U pogledu sekuritizacija vrijednosnih papira koji su izdani prije 1. siječnja 2019., institucije i dalje primjenjuju odredbe iz poglavlja 5. glave II. dijela trećeg i članka 337. Uredbe (EU) br. 575/2013 do 31. prosinca 2019. u verziji primjenjivoj na dan 31. prosinca 2018.

Za potrebe ovog članka, u slučaju sekuritizacija koje ne uključuju izdavanje vrijednosnih papira, upućivanje na „sekuritizacije vrijednosnih papira koji su izdani” znači „sekuritizacije čije su početne sekuritizacijske pozicije stvorene”.

Članak 3.

Stupanje na snagu i datum početka primjene

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. siječnja 2019.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 12. prosinca 2017.

Za Europski parlament
Predsjednik
A. TAJANI

Za Vijeće
Predsjednik
M. MAASIKAS